

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

«Οὐκ ἀρνησόμεθά σε φίλη Ὁρθοδοξία...»

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΙΝΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2005 - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΕΤΟΣ 55ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 935 - ΚΑΝΙΓΤΟΣ 32 - 106 82 ΑΘΗΝΑΙ (Γ' ΟΡΟΦΟΣ).

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

Διμηνιαῖον Δημοσιογραφικόν Ὅργανον
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Περίοδος Γ' ἔτος 55ο Τεύχος 935
Ἰούλιος - Αὐγουστος 2005

Ἰδρυτής:

Ἀνδρέας Βαπορίδης
(† 1976)

Ἐκδότης:

Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

Διευθυντής:

† Ὁ Μαρθάωνος Φώτιος

Συντακτική ἐπιτροπή:

† Ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος Γερόντιος
† Ὁ Ἀττικῆς καί Βοιωτίας Χρυσόστομος
† Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος
† Πρεσβ. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης

Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων

Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος
Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Συνδρομαί:

Ἑσωτερικοῦ ἐτήσια 10 εὐρώ
Ἐξωτερικοῦ 15 \$ Η.Π.Α.

Τιμή φύλλου 1 εὐρώ

Ἱδιοκτησία - Κεντρική Διάθεσις:

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδός Κάνιγγος, 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ.: 210 38 28 280 - Fax: 210 38 47 365

www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr

Θείκων Ἑξαφύλλου:

Ἡ κοίμησις τῆς Θεοτόκου.
Ἱερά Μονή Ἀγ. Παύλου Ἀγίου Ὁρους.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

«Πάντα ὅσα ἂν θέλητε...».....	3
Ἰδιότυπος ὀνοματολατρεία.....	4
Ἡ Φωνή τῶν Πατέρων.....	5
Χάρρυ Πόττερ.....	6-8
Ὁφειλομένη ἀπάντησις.....	9-11
Λειτουργικά θέματα.....	12
Μιά φωνή ἀπό παλαιά.....	13
Εὐλαβές ἀφιέρωμα.....	14-15
Τήν Διακονίαν σου πληροφόρησον.....	16-20
Μικρά καί οὐσιώδη.....	21-23

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ

«Ἀγαπαιτοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι
ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ καὶ πᾶς ὁ
ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γενέσθαι καὶ γι-
νώσκει τὸν Θεόν, ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἐγνώ-
σκει τὸν Θεόν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν».

(1^η Ἰωάννου 7-8)

**«Πάντα ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι,
οὕτω καὶ ἡμεῖς ποιῶμεν αὐτοῖς»**

(Ματθ. Ζ', 12)

Τό Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως προσφεύγει εἰς τὸ Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ κράτους¹. Καὶ βεβαίως ἔχει κάθε δικαίωμα νὰ τὸ πράξῃ ἐν προκειμένῳ. Διότι ἡ Τουρκία ἀρνεῖται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν νομικὴν προσωπικότητα τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, παρακρατεῖ ἰδιοκτησιακὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλληνορθοδόξου μειονότητος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐνῶ ἀναγνωρίζει ὡς Πατριαρχεῖον τὸ λεγόμενον «Τουρκορθόδοξον Πατριαρχεῖον» (τῶν ἀπογόνων τοῦ παπα-Εὐθύμ).

Παρά τὰς διαφωνίας μας μέ τὴν οἰκουμενιστικὴν πορείαν τῶν σημερινῶν Πατριαρχικῶν, εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο συμπαριστάμεθα εἰς τὸ Ἑλληνορθόδοξον Πατριαρχεῖον. Ἀναγνωρίζομεν τὸ ἀναφαίρετον δικαίωμά του νὰ ἔχει νομικὴν προσωπικότητα, νὰ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν ἢ ὅποια δικαιωματικῶς ἀνήκει εἰς αὐτὸ καὶ τὴν ὅποιαν δὲν πρέπει νὰ ἰδιοποιεῖται διὰ νομικιστικῶν τεχνασμάτων (ὅπως τὸ τοῦ «Τουρκορθόδοξου Πατριαρχείου») τὸ Τουρκικὸν Κράτος.

Ἐξίσου ὅμως καὶ τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως θὰ πρέπει νὰ σέβεται τὰς ἰδίας ἀρχάς καὶ νὰ μὴ πράττει εἰς ἄλλους ὅσα δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ πράττουν ἄλλοι εἰς αὐτό. Καί, διὰ νὰ γίνωμεν σαφέστεροι, ἐάν θέλῃ νὰ ἀναγνωρίζουν οἱ ἄλλοι εἰς αὐτὸ τὴν νομικὴν προσωπικότητα τῆς ὁποίας εἶναι ὁ νόμιμος φορέας καὶ κληρονόμος, θὰ πρέπει καὶ αὐτὸ τὸ ἴδιο τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως νὰ ὑπερθεματίζει εἰς τὸν σεβασμὸν τοῦ ἰδίου δικαιώματος τῶν ἄλλων. Διότι ἄλλως, βάλλει κατὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ὑποστάσεως καὶ δίδει ἐπιχειρήματα εἰς τὸ τουρκικὸν κράτος νὰ ἀθετεῖ τὰ δικαιώματά του αὐτά.

Τὸ αὐτό, ἀσφαλῶς, ἰσχύει καὶ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Οὐδόλως δύναται νὰ ἐλέγξῃ τὴν Τουρκίαν δι' ἀθέτησιν ἀνθρωπίνων δικαιω-

μάτων τῶν μειονοτήτων, ὅταν καὶ ἡ ἰδία πίπτει εἰς τὸ αὐτὸ κρίμα.

Εἶναι εὐκόλον, λοιπόν, νὰ ἀντιληφθῇ κανεὶς εἰς ὁποίας ἐπικινδύνους ἀτραπούς ὁδηγοῦν αἱ πρόσφατοι ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἀγίου Ὁρους, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς Ἐξαρχίας τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ὡς δῆθεν «Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου» ἐνός ψευδοῦς μορφώματος, μηδεμίαν σχέσιν ἔχοντος μετὰ τῆς πραγματικῆς ἀδελφότητος, «Ἐβάπτισαν» ὡς «Ἱ. Μονὴν Ἐσφιγμένου» ἐν Κελλίον εἰς Καρυὰς Ἀγίου Ὁρους καὶ ἐπιχειροῦν νὰ καταστήσουν αὐτὸ τὸ πλασματικὸν νομικὸν πρόσωπον ὡς τὸν νόμιμον φορέα τῶν δικαιωμάτων (καὶ τῶν περιουσιακῶν στοιχείων, ἀσφαλῶς) τῆς ἀληθινῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου. Τί περισσότερον ἔπραξαν οἱ Τοῦρκοι εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς συστάσεως τοῦ Τουρκορθόδοξου Πατριαρχείου;

Καὶ οἱ μὲν Τοῦρκοι τουλάχιστον δὲν εἶναι Χριστιανοί. Οἱ δὲ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς «Ἱερᾶς» Κοινότητος δὲν ἡσχύνθησαν κἄν τοὺς λόγους τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ Εὐαγγέλιον «Πάντα ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ἡμεῖς ποιῶμεν αὐτοῖς». Δὲν ἀπομένει πλέον παρά νὰ εἶδωμεν καὶ τὴν στάσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους διὰ τῆς Πολιτικῆς Διοικήσεως τοῦ Ἀγίου Ὁρους. Θὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἴμεθα ἐπαξίως Εὐρωπαϊκὴ Χώρα, ἢ ὅτι εἰς οὐδὲν διαφέρομεν τῆς ὑφ' ἡμῶν θεωρουμένης ὡς βαρβαρικῆς Τουρκίας;

† Ο Μ.Φ.

1. Κ. Μπέης, «Οἰκουμενικότητα καὶ Χάλλη στο Στρασβούργο - Ὁρησκευτικὴ ἐλευθερία καὶ εὐρωδίκαιο», ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ - 06/07/2005 (βλ. καὶ σελ. 21).

2. Συμεὼν Σολταρίδης, «Κομισιόν: Ἐπιστρέψτε τὰ ἀκίνητα στοῦ Πατριαρχείου», ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ - 21/07/2005 (βλ. καὶ σελ. 22).

3. Τόσον Ἱερὰς πλέον ὅσον «Ἱερά» ἦτο καὶ ἡ «Ἱερά Ἐξέτασις»!

Ἰδιότυπος Ὀνοματολατρεία

ὑπό τοῦ Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου

Εἰς τό προηγούμενον τεῦχος ἡσχολήθημεν μέ τήν κατεγνωσμένην αἵρεσιν τῆς Ὀνοματολατρείας ἡ ὁποία ἀναβιώνει εἰς τάς ἡμέρας μας μεταξύ -κυρίως- Ρώσων πιστῶν. Εἰς τήν Πατερικήν Γραμματεῖαν θεωρεῖται ἀπολύτως εὐνόητον ὅτι οὐδεμία ὁμοιότης ὑπάρχει μεταξύ κτιστοῦ καί ἀκτίστου. Συνεπῶς ἡ ἄκτιστος ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ διαφέρει τοσοῦτον ἀπό τά κτιστά ὀνόματα τοῦ Θεοῦ¹ καθόσον ἀπέχει ὁ Οὐρανός ἀπό τήν Γῆν. Καί εἶναι λίαν εὐστοχος ἡ παρατήρησις τοῦ Καλλινίκου τοῦ Ἡσυχαστοῦ, τοῦ ἐλέγξαντος τήν αἵρεσιν αὐτήν, ὅτι οἱ ὀνοματολάτραι «ἄφησαν τό κεφάλι καί λατρεύουν τήν σκούφια».

Ὑπάρχει ὁμως καί μία σύγχρονος ἐκδοχή αὐτῆς τῆς αἱρέσεως. Μία ἰδιότυπος ὀνοματολατρεία. Μία σύγχρονος σύγχυσις τῶν γηϊνῶν μέ τά ἐπουράνια. Εἶναι αὕτη κατά τήν ὁποίαν συγχέεται σκοπίμως ἐν ἱερὸν πρόσωπον, μία ἱερά ὑπόστασις, μέ τό ἀνθρώπινον ἐκεῖνο κατασκευάσμα τό ὁποῖον ἐνδεχομένως φέρει τό ὄνομα αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ προσώπου, εἴτε τιμητικῶς, εἴτε ἀφιερωματικῶς.

Γύρω μας πολλά πρόσωπα καί πράγματα φέρουν ὀνόματα Ἁγίων, ἢ καί τοῦ Θεοῦ ἀκόμη, ἄλλα τιμῆς ἔνεκεν διά νά εἶναι ὑπό τήν προστασίαν τοῦ Θεοῦ καί τῶν Ἁγίων του, ἄλλα δέ ὡς ἀφιερωμένα εἰς τήν ὑπηρεσίαν τοῦ Θεοῦ καί τῶν Ἁγίων του. Οὐδέποτε ὁμως συγχέονται τά γήινα πρόσωπα καί πράγματα μέ τά ἐπουράνια τῶν ὁποίων τά ὀνόματα φέρουν. Καί βεβαίως ἅπαντες οἱ Ὁρθόδοξοι χριστιανοί φέρουμε τά ὀνόματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς Ἁγίων μας, ὅπως καί τῆς Παναγίας μας καί τοῦ Χριστοῦ τοῦς ὁποίους θέτομεν τοιουτοτρόπως ὡς προστάτας ἡμῶν. Ἀλλά καί πλοῖα καί πόλεις καί χωρία ὀνομάζομεν ἀπό τῶν θείων ὀνομάτων δίχως ἐχέφρων τις ἀνθρώπος νά διανοηθῇ ποτέ νά θεωρήσει βεβήλωση τοῦ προσώπου τῆς Παναγίας μας, ἐπὶ παραδείγματι, ἐπειδή ἐν πλοῖον ὀνομάσθη «Παναγία Μεγαλόχαρη», οὐδέ προσβολήν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπειδή εἰς τά Σέρρας λ.χ. ὑπάρχει κώμη ὀνομαζομένη «Ἁγιον Πνεῦμα».

Ὅμοιως, λοιπόν, Ναοί καί Μοναστήρια, νοσοκομεῖα καί ἱδρύματα, ἀδελφότητες καί σωματεῖα φέρουν ἱερά ὀνόματα, ὡς ὄχι μόνον τιθέμενα ὑπό τήν προστασίαν τοῦ Θεοῦ καί τῶν Ἁγίων Του, ἀλλά καί ὡς ἀφιερωμένα εἰς τήν ὑπηρεσίαν καί τήν διακονίαν τοῦ Θεοῦ ἔργου, δίχως ποτέ κανεῖς νά διανοηθῇ νά θεωρήσῃ ὡς βεβήλωσιν τήν ὀνοματοδοσίαν αὐτήν. Τοιουτοτρόπως θά ἴδῃ τις Ναόν ὀνομαζόμενον «Τίμιος Σταυρός», Μοναστήριον ἐπ' ὀνόματι τῆς «Ἁγίας Σκέπης», Νοσοκομεῖον «Ἁγιος Σάββας», Γηροκομεῖον «Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια», Ὁρφανοτροφεῖον καί Σωμα-

τεῖον «ἡ Ἁγία Τριάς». Ποιός θά διανοεῖτο ποτέ νά κατηγορήσῃ τοὺς ἱδρυτάς τῶν ἀνωτέρω ὅτι ... νοσοκομειοποίησαν τόν Ἅγιον Σάββαν, ἢ ...σωματειοποίησαν τήν Ἁγίαν Τριάδα! Καί ὁμως εὐρέθησαν εἰς τάς ἡμέρας μας κάποιιοι ἄφρονες, τήν ἰδιότυπον ταύτην ὀνοματολατρείαν νοσοῦντες καί μινύοντες τά ἄμικτα, περί ...σωματειοποίησεως τῆς Ἐκκλησίας δογματίζοντες! Καί ἐνῶ οἱ ἴδιοι δέν αἰσχύνονται νά ἔχουν Σωματεῖα ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἡμᾶς κατηγοροῦν διά τήν ὑπαρξίν Σωματείου ἐπ' ὀνόματι τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας: «Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος». Προσπαθοῦν δέ νά πείσουν τοὺς ὁπαδοὺς τῶν ὅτι τοιουτοτρόπως συγχέεται τό ὀνομαζόμενον (τό νομικόν πρόσωπον) μέ τόν ἱερό φορέα τοῦ ὀνόματος, ἥτοι τήν ἐν Ἑλλάδι τοπικήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ τήν ὁποίαν τό νομικό τοῦτο πρόσωπο ὑπηρετεῖ.

Εἶναι εὐνόητον ὅτι αἱ δύο ἔννοιαι δέν ταυτίζονται. Ἄλλο ἡ Ἐκκλησία, μία τοπική Ἐκκλησία, καί ἄλλο τό νομικόν σχῆμα τό ὁποῖον αὕτη μεταχειρίζεται ἐντός ἐνός κοινωνικοῦ περιβάλλοντος, ὥστε νά κατορθώσῃ νά φέρει εἰς πέρας τό ἔργον τῆς, ἐντός τῆς συγκεκριμένης (τοπικῶς καί χρονικῶς) κοινωνίας. Καί τό ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἰς διαφόρους καιροὺς καί τόπους μετεχειρίσθη διάφορα νομικά σχήματα εἶναι μία ἀναμφισβήτητος ἱστορική πραγματικότητα.

Κατά τήν περίοδον τῶν διωγμῶν, ἡ τοπική Ἐκκλησία τῆς Ρώμης καί ἄλλων περιοχῶν τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐπικρατείας προσελάμβαναν τήν νομικήν μορφήν τῶν Ταφικῶν Συλλόγων («Collegia Funeraticia»), οἱ ὁποῖοι κατά τήν ρωμαϊκὴν νομοθεσίαν ἠμποροῦσαν νά εἶναι κάτοχοι περιουσίας καί εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκαν ἰδιοκτησιακῶς αἱ περίφημοι κατακόμβαι.

Ἐπὶ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου δι' εἰδικοῦ διατάγματος (321 μ.Χ.) ἀνεγνωρίσθη εἰς τήν Ἐκκλησίαν τό δικαίωμα νά ἀποκτᾷ ἰδιοκτησίαν².

Περί Ἐκκλησίας καί νομικῆς προσωπικότητος, ὁμως, θά ἀναφερθῶμεν ἀναλυτικῶς εἰς τό ἐπόμενον.

1. Οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν τά κτιστά ρήματα τῶν ἀνθρώπινων γλωσσῶν μέ τά ἄρρητα ἐκεῖνα ρήματα τῶν ὁποίων τήν ἐμπειρίαν εἶχεν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὅταν κατέστη μέτοχος τῆς θείας ἐνεργείας.

2. Ταῦτα λέγομεν διά τοὺς πεπλανημένους... Μακαρίτας, ἥτοι τοὺς ὁπαδοὺς Μακαρίου τινός, πρῶν κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, ἰσχυριζόμενοι ὅτι εἶναι εἶναι ...Ἀρχιεπίσκοποι!

3. Σ. Ζουμπάκη, «Ὁ Ἑλλαδικὸς χῶρος ὑπὸ ρωμαϊκὴν κυριαρχίαν», Ἑλληνικὴ Ἱστορία Ε.Α.Π., Πάτρα 2002, σελ. 243.

4. Θεοδωσ. Κῶδιξ XVI 2.4.

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Ἡ εὐλάβεια πρὸς τὴν Παρθένον Μαρίαν

Αλλὰ τάχα σέ τί στέκεται ἡ εὐλάβεια τῆς Παρθένου; Σέ προσευχή καὶ νηστεία. Σέ προσευχή, ὅπου εἶναι ἡ παράκληση, σέ νηστεία, ὅπου εἶναι ἡ ἐγκράτεια· δύο τρόποι τοὺς ὁποίους διόρισε ἡ Ἐκκλησία γιὰ νά τιμοῦμε, ἔξοχα στίς μέρες αὐτές, τὴν μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ μητέρα μας. Μά τί λογῆς πρέπει νά εἶναι ἡ προσευχή μας στὴν παράκληση; Ὅχι μέ ἀταξία, ὄχι μέ σύγχυση, ὄχι μέ ἀναισχυντία, ἀλλὰ μέ φόβο Θεοῦ, μέ συντριβὴ καρδίας, μέ δάκρυα κατανύξεως. Τί λογῆς πρέπει νά εἶναι ἡ νηστεία μας στὴν ἐγκράτεια; Ὅχι μόνο νηστεία ἀπὸ φαγητά, ἀλλὰ νηστεία καὶ ἀπὸ ἁμαρτίες· ὄχι μόνο ἐγκράτεια ἀπὸ κρέατα, ἀλλὰ ἐγκράτεια καὶ ἀπὸ τὰ πάθη τὰ σαρκικά. Ἡ Παναγία Παρθένος, μέ τὴ νηστεία, ζητεῖ ἀπὸ μᾶς καρδιά καθαρά καὶ μέ τὴν προσευχή, καρδιάν συντετριμμένη. Καί τί λιγότερο μπορεῖ νά ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς χριστιανούς ἡ μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ μητέρα τῶν χριστιανῶν; Ἀχ! Καί νά καταλαβαίναμε πόση χαρά καὶ βοήθεια ἔχουμε ἀπὸ τέτοια ἀγιότατη μητέρα.

Ὁρφανοί, πού στερηθήκατε τοὺς γονεῖς σας, ξένοι, πού χάσατε τὴν εὐτυχία σας, ἄρρωστοι, θλιμμένοι, ἁμαρτωλοὶ μὴ λυπάστε, ἐσεῖς ἔχετε μητέρα, τὴν μητέρα τοῦ Θεοῦ. Μητέρα πού σᾶς κυβερνᾷ στὴν ξενιτιά σας, πού σᾶς τρέφει στὴ φτώχεια σας, πού σᾶς δίνει τὴν θεραπεία στὰ πάθη, τὴν παρηγοριά στίς θλίψεις, τὴν ἐλευθερία στίς σκλαβιές, τὴν συγχώρεση στίς ἁμαρτίες. Μὴ λυπάστε· ἔχετε μητέρα, τὴν μητέρα τοῦ Θεοῦ. Ναῦτες, ὅπου πλέετε στὴ θάλασσα, ἐπικαλεστεῖτε τὴν Παρθένο νά ἔχετε λιμάνι στίς ἀνεμοζάλες. Πραγματευτές, πού περπατᾶτε στὴ

γῆ, ἐπικαλεστεῖτε τὴν Παρθένο νά ἔχετε βοηθό στοὺς κινδύνους. Γεωργοί, ὅπου δουλεύετε τὴ γῆ, ἐπικαλεστεῖτε τὴν Παρθένο νά ἔχετε εὐλογία καρποφορίας στοὺς κόπους σας. Νέοι, ὅπου σπουδάζετε στὰ σχολεῖα, ἐπικαλεστεῖτε τὴν Παρθένο νά ἔχετε φῶς γνώσεως στίς σπουδές. Ἱερεῖς καὶ λαϊκοί, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἐπικαλεστεῖτε τὴν Παρθένο σέ ὅλες τίς σωματικές καὶ ψυχικές ἀνάγκες, νά τὴν ἔχετε προστατὴ σ' αὐτὴν τὴν ζωὴ, παραστάτῃ τὴν ὥρα τοῦ θανάτου, μεσίτρια τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως. Χριστιανοί, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ὅσοι λατρεύετε καὶ προσκυνεῖτε τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, τιμᾶτε καὶ εὐλαβεῖστε καὶ τὸ ὄνομα τῆς Παρθένου Μαρίας, τῆς μητέρας τοῦ Ἰησοῦ καὶ μητέρας μας. Ἰησοὺς καὶ Μαρία ἅς εἶναι τυπωμένα μέσα στὴν καρδιά σας. Ἰησοὺς καὶ Μαρία μὴ λείπει ἀπὸ τὸ στόμα σας. Ἰησοὺς καὶ Μαρία, ἅς εἶναι ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῶν προσευχῶν σας. Τὸ ὄνομα Ἰησοῦς καὶ Μαρία, ἅς εἶναι τὰ πρῶτα λόγια τῆς αὐγῆς, τὰ τελευταῖα τῆς ἡμέρας, μέ αὐτὰ νά σφραγίζετε σέ ὕπνο τὰ μάτια σας, μέ αὐτὰ νά μπαίνετε καὶ νά βγαίνετε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, μέ αὐτὰ νά ἀρχίζετε καὶ νά τελειώνετε κάθε ὑπόθεση, γιὰ νά ἀξιωθεῖτε τὴν ὥρα πού πρόκειται νά παραδώσετε τὸ πνεῦμα, νά ἔχετε ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος τὸν Ἰησοῦ καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο τὴν Μαρία καὶ μαζί μέ τὸν Ἰησοῦ καὶ τὴν Μαρία νά συνοδεύάζεστε στὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ἀμήν.

Ἡλία Μηνιάτη

Λόγος ἐγκωμιαστικὸς στὴν Θεοτόκο καὶ εἰς τὰς νηστισίμους ἡμέρας τοῦ Αὐγούστου.

ΧΑΡΡΥ ΠΟΤΤΕΡ

ΟΧΙ ΤΟΣΟ «ΜΑΓΕΥΤΙΚΟΣ» ΟΣΟ ΤΟ ΝΟΜΙΖΕΤΕ
ΑΛΛΑ ΤΟΣΟ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΟΣΟ ΔΕΝ ΤΟ ΦΑΝΤΑΖΕΣΘΕ

Άγαπητοί αδελφοί

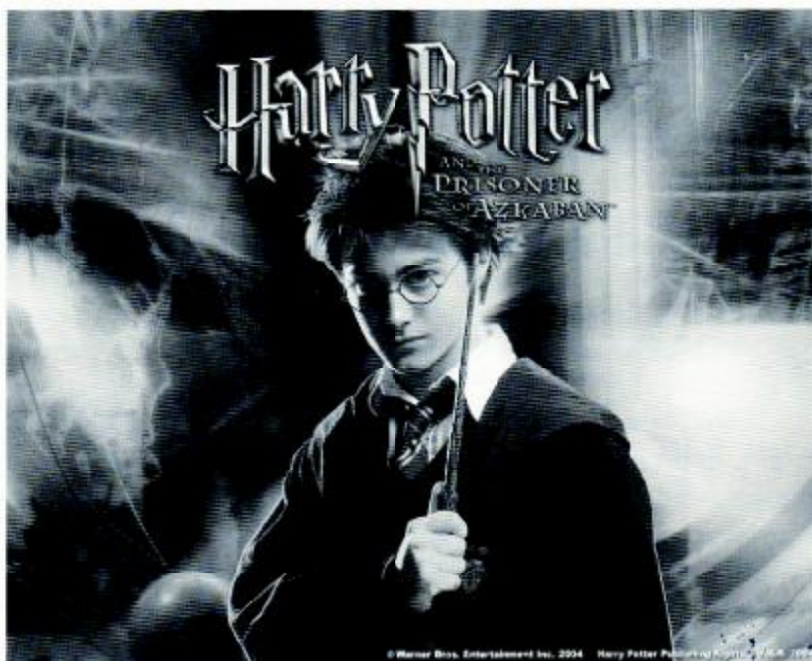
Στά πλαίσια μιās ενημέρωσής σας για τό «φαινόμενο» πού λέγεται Χάρρυ Πόττερ καί έν ὄφει τῆς προβολῆς τῆς τετάρτης ταινίας του στούς ἑλληνικούς κινηματογράφους στό τέλος τοῦ μηνός Νοεμβρίου θά ἐπιχειρήσουμε μιὰ σύντομη ἐνημερωτική ἀναφορά γύρω ἀπό τά βιβλία του (βάσει τῶν ὁποίων προβάλλονται καί πρόκειται νά προβληθοῦν καί οἱ ταινίες του) καθῶς καί τίς σοβαρές ψυχολογικές προεκτάσεις πού αὐτά ἔχουν γιά τήν νεολαία καί τά παιδιά μας (καί ὄχι μόνο), πολλά μάλιστα ἀπό τά ὁποῖα ἔχουν ἤδη ἀντιμετωπίσει ψυχολογικά προβλήματα, ὕστερα ἀπό τήν ἀνάγνωση ἢ τηλεθέαση τῶν σχετικῶν βιβλίων καί ταινιῶν.

Ἀρχικῶς καταθέτουμε τήν μαρτυρία τῆς ἴδιας τῆς συγγραφέως J. Rowling, ὅτι ἔκανε ἔρευνα σέ πρακτικές μαγείας καί παγανισμοῦ, ὥστε τά βιβλία της νά εἶναι πιό ρεαλιστικά.

Στήν συνέχεια στά βιβλία της ἐπισημαίνονται καί τά ἑξῆς:

1) Ἐπιχειρεῖται νά «περάσει» τό μήνυμα ὅτι ὑπάρχει «καλή» καί «κακή» μαγεία, ἐνῶ γνωρίζουμε ὅτι ἡ μαγεία εἶναι μία καί ἐντάσσεται στό ὄπλοστάσιο τοῦ μισανθρώπου διαβόλου. Τά ἀποκρυφιστικά καί σατανιστικά σύμβολα καί στοιχεῖα εἶναι πολυάριθμα, ὅπως τό σημάδι τοῦ κερανοῦ στό μέτωπο τοῦ μικροῦ (σύμβολο τοῦ Σατανᾶ καί τοῦ «Καταστροφέα»), ἡ πεντάλφα (ἀστέρι μέ πέντε γωνίες σύμβολο τοῦ σατανισμοῦ) στό ἐξώφυλλο ἐνός βιβλίου κ.ἄ.

2) Μέ ἐντεχνο τρόπο δημιουργεῖται ἓνα συναίσθημα συμπάθειας πρὸς τό πρόσωπο τοῦ μικροῦ μάγου Χάρρυ Πόττερ, δεσμεύοντας τόν ψυχικό κόσμο τῶν παιδιῶν, ἔτσι ὥστε νά μένουν ἀφύλακτα καί ἀπροστάτευτα σ' ὅτι θέλει ἡ συγγραφέας νά περάσει, μηνύματα κυρίως μαγείας καί σατανισμοῦ.

3) Σέ πολλά σημεία τῶν βιβλίων, οἱ «ἥρωες» μαθαίνουν καί ἐκτελοῦν ξόρκια, φτιάχνουν φίλτρα, κάνουν ἐπικλήσεις, ἐπικοινωνοῦν μέ νεκρούς κ.λπ. Ἐτσι ἐξοικειώνονται τά παιδιά μέ τό κακό, τήν μαγεία, τόν ἀποκρυφισμό, ἀλλά καί μέ τήν δαιμονολογία, μέ ἀποτέλεσμα νά παρουσιάζουν φοβίες καί ψυχολογικά προβλήματα, καί νά ἐνισχύεται ἡ ἀδρανοποίησή τους στήν κοινωνικοποίηση. Ἀλήθεια, ποίος εἶναι αὐτός πού σήμερα ἀντιμετωπίζει τά προβλήματα του καί τά λύνει λέγοντας ξόρκια, ἢ καλώντας δαίμονες γιά νά τόν βοηθήσουν; Αὐτόν ὅμως τόν τρόπον ζωῆς διδάσκει στά παιδιά μας ἡ συγγραφέας.

Φρίκη προκαλεῖ δήλωση τοῦ 10χρονου Κραίγκ Νόουελ, ἐνός καινούριου προσηλύτου τοῦ Νέου Σατανιστικοῦ Τάγματος τοῦ Μαύρου Κύκλου, πού ἀναφέρει: «Τά βιβλία τοῦ Πόττερ εἶναι καλά, γιατί σέ διδάσκουν τά πάντα γιά τή μαγεία καί πῶς νά τή χρησιμοποιεῖς γιά νά ἐκδικεῖσαι τοὺς ἐχθρούς σου. Θέλω νά μάθω τήν κατάρτα τοῦ..... γιά νά κάνω τόν καθηγητή μου τῆς Φυσικῆς νά ὑποφέρει, πού μέ ἀπέρριψε».

Χαρακτηριστικό παράδειγμα ἐπηρεασμοῦ

ένα κορίτσι πού δέν μπορούσε νά κοιμηθεῖ τά βράδυα ἐπειδὴ εἶχε ἐφιάλτες, γεγονός πού στάματησε ὅταν ἔπαψε νά διαβάζει τό βιβλίο τοῦ Πόττερ.

4) Δυστυχῶς σχετικοποιεῖται τό κακό, ἀφοῦ, ὅπως γράψαμε, προβάλλεται ἡ ὑπαρξη δῆθεν «καλῶν» μάγων πού παίρνουν τόν νόμο στά χέρια τους καί κινούνται ὅπως αὐτοῖ βολεύονται, δίνοντας τό «καλό» παράδειγμα γιά νά τό ἀκολουθήσουν καί τά δικά μας παιδιά.

5) Διαμορφώνουν ρατσιστική συνείδηση, περιέχουν ἀντιπαιδαγωγικά μηνύματα, καλλιεργοῦν ἀρνητικά συναισθήματα. Κι' αὐτό γιατί ὁ Χάρρυ καί οἱ καλοί του φίλοι παραδιάζουν τούς κανονισμούς τῆς σχολῆς, κλέβουν, ψεύδονται, ἐκδηλώνουν μῖσος καί ἐκδίκηση καί τό περίεργο εἶναι ὅτι ὅλα αὐτά ἐπαινοῦνται καί ἐπιβραβεύονται. Ἐνῶ ὅσοι δέν εἶναι μάγοι, δηλαδή ὅλος ὁ ὑπόλοιπος κόσμος (!), παρουσιάζονται στά βιβλία ὡς κουτοί καί γεμάτοι κακία καί σκληρότητα.

6) Ὁ μικρός (ἢ μεγάλος) ἀναγνώστης ἐνθαρρύνεται καί στήν ἀνάπτυξη τῶν πιά χαμηλῶν του ἐνστίκτων, ἐνῶ ἡ ἠθική ἀντιμετωπίζεται φαρισαϊκά. Πουθενά δέν ὑπάρχει κάποιο σύστημα ἀπολύτων ἀξιών, μέ βάση τό ὅποιο νά ἀξιολογοῦνται οἱ πράξεις.

7) Στό «σχολεῖο τῶν Μάγων» γιορτές σάν τά Χριστούγεννα καί τό Πάσχα ἀπογυμνώνονται ἀπό τόν Χριστό, προβάλλονται σάν ἀπλά κοινωνικά ἔθιμα, ἐνῶ ἀντίθετα τό Χαλοουγουίν (μιά γιορτή παγανιστικῆς προέλευσης μέ ἔντονο τό μαγικό καί ἐωσφορικό στοιχεῖο) εἶναι ἐκεῖ ἡ μεγάλη γιορτή τοῦ ἔτους.

Πλήθος τέτοιων μηνυμάτων εἶναι κυρίαρχα καί ὁ ἀναγνώστης (καί ὁ θεατής) διδάσκεται ὑποῦλα τόν κόσμο τῆς μαγείας (καθότι αὐτός συμπλέκεται μέ τό χιούμορ καί τήν περιπέτεια), ἐνῶ ἡ ἴδια πάλι ἡ συγγραφέας ἀποκαλύπτει ὅτι τά βιβλία γίνονται ἀπό τεῦχος σέ τεῦχος ὅλο καί πιά σκοτεινά, φτάνοντας μέχρι καί σέ φόνους καί ἄλλα εἶδη βίας καί διαστροφῶν.

8) Τό μήνυμα πού κυρίως προσπαθεῖ νά μᾶς ἐπιβάλλει, περνώντας μας μᾶλλον γιά ἀφελείες, εἶναι ὅτι οἱ σκοτεινές δυνάμεις εἶναι ἀνίκητες, ἐνῶ ὅλοι γνωρίζουμε ὅτι μόνο στό ἄκουσμα τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ τρέμουν καί διαλύονται καί παρακαλοῦν νά μὴν ἀφανιστοῦν.

Αὐτό πού ἐπίσης δέν πρέπει νά ξεχνοῦμε, εἶναι ὅτι ἡ μαγεία, ὅπου ἐφαρμόζεται μόνο καταστροφή καί σίγουρα ἀπώλεια ψυχῶν σημαίνει, πολλές φορές καί ἀπώλεια σωμάτων. Νωπή εἶναι ἀκόμα ἡ μνήμη ἀπό τίς δολοφονικές τελετές τῶν νεαρῶν σατανιστῶν στήν Ἑλλάδα πού συγκλόνισαν τήν κοινὴ γνώμη καί πολλά ἄλλα, κάτι πού θά πρέπει νά ἐπιστήσει τήν προσοχή μας, ἀλλά καί νά μᾶς εὐαισθητοποιήσει.

Διότι ἀκόμα καί τά Μ.Μ.Ε. δέν δίνουν τήν σωστή πληροφόρηση, δέν μᾶς λένε δηλαδή, ὅτι ἡ μαγεία εἶναι ἡ τέχνη τοῦ Ἑωσφόρου, τοῦ χειρότερου ἐχθροῦ τῶν ἀνθρώπων, τοῦ Θεοῦ καί ὅλης τῆς δημιουργίας. Κανείς δέν λέει ὅτι αὐτή ἡ μαγεία εἶναι ἐκείνη πού ὀδήγησε πρὶν 5 χρόνια νέους ἀνθρώπους σέ φοβερά ἐγκλήματα. Τά Μ.Μ.Ε., ἐκεῖνα πού παρουσίαζαν τότε τούς δυστυχεῖς νέους ὡς «ἀνθρωπόμορφα τέρατα» καί κατηγοροῦσαν τούς γονεῖς τους, ὅτι δέν ἐπιτηροῦσαν καί δέν προστάτευαν σωστά τά παιδιά τους, τώρα προβάλλουν ὡς πρότυπο καί ἥρωα τῶν παιδιῶν τόν Χάρρυ Πόττερ, προετοιμάζοντας ἔτσι τήν ἐπόμενη γενεά σατανιστῶν(!).

Ἀπό τήν διάδοση τέτοιων ἰδεῶν ἐξηγεῖται, γιατί π.χ. στήν Ἀμερική ἔχουν αὐξηθεῖ οἱ ὅπαδοί τῶν σατανιστικῶν αὐτοαποκαλούμενων «ἐκκλησιῶν» ἀπὸ 100.000 τό 1995 σέ 14.000.000(!) σήμερα, γεγονός πού κάνει τούς σατανιστές (καί ὄχι μόνο), νά... τρίβουν τά χέρια τους (...).

Στό βαθμό ὅμως πού προάγεται ὁ σατανισμός σήμερα, τίθεται θέμα προστασίας τῆς ἔννομης τάξης γενικότερα, δεδομένου ὅτι οἱ θεωρίες αὐτές ἔχουν ἤδη ἀποδειχθεῖ ἐπικίνδυνες γιά τήν ψυχικὴ ὑγεία καί τήν ἀνθρώπινη ζωή, ἰδίως ὅταν διοχετεύονται τεχνηέντως σέ παιδιά καί ἐφήβους. Εἶναι νά ἀπορεῖ κανεὶς πὼς τέτοιου εἶδους βιβλία μπορεῖ νά ἐνδείκνυνται γιά τίς ἀπαλές καί εὐπλαστες παιδικές ψυχές καί γιατί ὄχι καί πρὸς τούς νέους καί τούς μεγαλύτερους ἀκόμη.

Ἀγαπητοὶ γονεῖς! Στῶμεν καλῶς!

Ἡ μεγαλύτερη παγίδα τοῦ διαβόλου, μᾶς λένε οἱ Πατέρες, εἶναι νά μᾶς πείσει ὅτι δέν ὑπάρχει. Κι αὐτό ἀκριβῶς ἐπιχειρεῖται σήμερα συνειδητὰ ἢ ἀσυνειδητὰ, ἀπὸ τό σύνολο τοῦ συστήματος.

Τά παιδιά καί οἱ νέοι ἄνθρωποι, ὅπως ὅλοι γνωρίζουμε, θέλουν πρότυπα. Ὁφείλουμε νά τούς δείξουμε πρότυπα. Ἐπάνω ἀκριβῶς στό λε-

πτό αυτό σημείο έχει συνειδητά ή ασυνειδητά στηθεί μία μηχανή με κεφάλαια δισεκατομμυρίων προκειμένου να προβάλλουν στά βλαστώματα μας πρότυπα τύπου Χ. Πότερ, Πόκεμον (στην γείτονά μας Τουρκία έχει απαγορευθεί ή προβολή των Πόκεμον = τέρατα τσέπης, και έχει αποφασισθεί ή διερεύνηση των επιπτώσεων στον ψυχικό κόσμο των παιδιών από ειδικούς) κ.ά.

Πόσο όμως εμείς ανησυχούμε ή αντιδρούμε σέ τέτοιου είδους φαινόμενα; Ίσως πολλοί δέν γνωρίζουμε. Άλλοι κάτι μπορεί νά έχουμε ακούσει, αλλά δέν δείχνουμε ίσως τήν δέουσα προσοχή. Νομίζουμε όμως ότι είναι αναγκαίο, παράλληλα μέ τόν πνευματικό αγώνα πού μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ὁ κάθε ἕνας ὡς Ὁρθόδοξος Χριστιανός, καταβάλλει, ὀφείλει (ιδίως ὁ γονέας) νά ἐπαγρυπνεῖ, νά βρίσκεται σέ ἐγρήγορη, ὥστε νά προστατεύει ὅσον μπορεί τά παιδιά του ἀπό τέτοια ψυχοφθόρα θεάματα καί ὡς γονέας μαθητοῦ (καί ὄχι μόνο) νά ἐνημερώνει σχετικά, ψυχραίμα καί μέ διάκριση, τουλάχιστον κάποιον ἐκπρόσωπο τοῦ συλλόγου γονέων καί κηδεμόνων τοῦ σχολείου ἢ ὅποιον ἄλλον φορέα ἢ σύλλογο μπορεί νά ἐπέμβει πρὸς ἐνημέρωση, μία πού πολλοί ὁπωσδήποτε γιά διαφόρους λόγους ἀγνοοῦμε τέτοιους κινδύνους.

Ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανός δέν ἀναπαύεται σέ τέτοια ψυχοφθόρα καί ἐπικίνδυνα πρότυπα τύπου Χάρρυ Πότερ. Πρότυπά του καί βοηθούς του ἔχει τόν Χριστόν, τήν Παναγία μας καί τούς Ἁγίους. Ἐπικίνδυνα πρότυπα θά «βγάλουν» μεθαύριο στήν κοινωνία μας καί πολλούς ἐπικίνδυνους πολίτες. Ἁγία πρότυπα καθοδηγοῦν στήν δημιουργία χρηστών καί ἁγίων πολιτῶν. Ἄς μήν ξεχνοῦμε δέ ὅτι πολλοί ἐκ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας ἀντιμετώπισαν τό δαιμονικό φαινόμενο τῆς Μαγείας:

Ἐνδεικτικά ἀναφέρουμε τόν Ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος σέ ἕνα ἔργο του γράφει τά ἑξῆς: «Τά γάρ ἄλλα ἀφήμι τά πολλοῦ πένθους ἄξια, οἷον οἰωνισμούς, καί κληδονισμούς, μαντείας, ἐπωδούς, μαγείας. Ὅντως μεγάλα ταῦτα καί ἱκανά τήν ὀργήν ἐκκαλέσασθαι τοῦ Θεοῦ, ὅτι καί μετά τό τόν Υἱόν ἀποστεῖλαι τόν ἑαυτοῦ, τοιαῦτα τολμῶμεν» (Ἀπόδοση: ...Καί ἀφήνω τά ἄλλα πού εἶναι ἄξια πολλοῦ πένθους, ὅπως οἰωνισμούς καί κληδονισμούς, ..., μαντείες, ἐπωδούς, μαγείες. Αὐτά εἶναι ὄντως μεγάλα ἁμαρτήματα, καί ἱκανά νά προκαλέσουν τήν ὀργήν τοῦ Θεοῦ Πατρός,

ἀφοῦ τολμοῦμε τέτοια φαινόμενα ἀκόμη καί μετά τήν ἀποστολή τοῦ Υἱοῦ τοῦ στόν κόσμον).

Ὁ δέ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης γράφει στό «Κατά μαγικῶν εἰδῶν» ἔργο του, ὅτι ὁ διάβολος (πού πρίν τήν πτώση του ἦταν φωτεινός ἄγγελος) μετά τήν πτώση του «τά εἶδη τῆς κακίας ὅπου ἐφεῦρε καί ἐπενόησεν, εἶναι πολυποίκιλα καί σχεδόν ἀναρίθμητα· ὅθεν (= διά τοῦτο) ἀκολουθῶς καί τά εἶδη μαγικῶν ὅπου (= τά ὅποια), καί ἐπενόησε καί εἰς τούς ταλαιπώρους ἀνθρώπους τά ἔσπειρε, διάφορα εἶναι καί πάμπολλα».

Ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανός, λοιπόν, δέν παίζει μέ τόν διάβολο. Μάλιστα κατὰ τό βάπτισμά του ὑποσχέθηκε ἀποταγή ὅλων τῶν ἔργων τοῦ σατανᾶ καί ὄχι μόνον συντάχθηκε ἀλλά καί ντύθηκε τόν Χριστόν. Διά μέσου δέ τῶν Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας ἁγιάζεται ἔχοντας συνοδοιπόρους τήν ἄσκησι, τήν ψυχωφελῆ μελέτη καί τήν προσευχή.

Ἄλλωστε εἶναι γεγονός ὅτι ὁ διάβολος εἶναι κυριολεκτικά ἀνίσχυρος μπροστά στή δύναμη τοῦ Χριστοῦ καί αὐτό τό ἀποδεικνύουν γεγονότα ἀπό τήν Ἁγία Γραφή, ὅπως ἡ τύφλωση τοῦ Ἑλύμα τοῦ μάγου μέ τόν λόγο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος ὀνόμασε τόν μάγο «υἱό τοῦ διαβόλου» (ὁ Ἑλύμας ἐμπόδιζε ἕναν ἀνθύπατο νά πιστέψει στόν Χριστόν), καθώς καί γεγονότα ἀπό τήν ζωή τῶν Ἁγίων μας, ὅπως τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ.

Ἀγαπητοί! Ἐχουμε ἕναν Θεόν ἀγάπης, δίκαιο, παντοδύναμο, στοργικό πατέρα, φιλόανθρωπο, μέ τά χέρια ἀνοιγμένα ἔτοιμο νά μᾶς σηκώσει, νά μᾶς ἀγκαλιάσει καί νά μᾶς συγχωρήσει, ὅταν πέσουμε· ἀρκεῖ νά μετανοοῦμε. Τότε, ὄχι μόνο μᾶς συγχωρεῖ, ἀλλά καί μᾶς ἐνδύει τήν «πρώτην στολήν» καί ἐτοιμάζει γιά μᾶς τό γιορτινὸ τραπέζι (Θεία Εὐχαριστία) γιά νά Τόν ὑποδεχθοῦμε μέσα μας, εμείς γιά τούς ὁποῖους Ἐκεῖνος ἀπέθανεν, Ἐκεῖνος πού εἶναι ὁ μόνος Λυτρωτής καί Σωτῆρας μας.

Ἀγαπητοί γονεῖς «Τίποτε δέν μπορεί νά συγκριθεῖ μέ τήν ρύθμιση μιᾶς ψυχῆς καί τήν διάπλαση τῆς διάνοιας ἐνός νέου» (Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος). Διά τοῦτο: Στῶμεν καλῶς!

Μέ ἀδελφική ἀγάπη
ΤΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ
ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ
Γ.Ο.Χ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ὁφειλομένη ἀπάντησις εἰς τοὺς ὁμιλοῦντας περὶ κανονικότητος

Ως γνωστόν οἱ ἐκ Ρωσίας παλινοστούντες Ἕλληνες Πόντιοι, εἰς τὴν πλειονότητά των εὐλαβοῦνται τὰ παραδόσεις. Ἐν μεγάλῳ ποσοστῷ τοῦ ποιμνίου τῆς Ἐκκλησίας μας ἀποτελεῖται ἀπὸ Ποντίους. Εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἀσπροπύργου, ὅπου πλεονάζουν παλαιοημερολογίται Πόντιοι, οἱ κάτοικοι μὴ δυνάμενοι νὰ ἐξυπηρετηθοῦν μυστηριακῶς μόνον ὑπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι πρότινος ἐνοριακοῦ ναοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας, ἔλαβον τὴν πρωτοβουλίαν διὰ τὴν οἰκοδομὴ καὶ ἐτέρου ναοῦ, μέ τὴν συμπαράστασιν τοῦ Δήμου των.

Ἡ ἀξιέπαινος πρωτοβουλία των προκάλεσεν τὴν ἀντίδρασιν τῆς Νεοημερολογιτικῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἰδοὺ, τὸ παράδοξον: αὐτοὶ οἱ ὅποιοι δὲν ἀντιδρῶν εἰς τὴν ἀνέγερσιν μεγαλοπρεπῶν μωσμεθανικῶν τεμενῶν εἰς τὴν πατρίδα μας, αὐτοὶ οἱ ὅποιοι ἀναγνωρίζουν τὴν ἀποστολικὴν διαδοχὴν καὶ τὰ μυστήρια τῶν λατίνων ἀλλὰ καὶ τῶν προτεσταντῶν (οἱ ὅποιοι δὲν ἀναγνωρίζουν κἄν οἱ τὴν ὑπαρξίν μυστηρίων οὔτε εἰς τοὺς ἑαυτοὺς των), αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀντιδρῶν εἰς τὴν ἀνέγερσιν Ὁρθοδόξων Ναῶν καὶ ἀπορρίπτουν τὴν ἀνατολικὴν διαδοχὴν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶ. Ἀποδεικνύονται τοιοῦτοτρόπως ἀσυνεπεῖς ὡς πρὸς τὰς ἰδίας αὐτῶν οἰκουμενιστικὰς πεποιθήσεις. Ἐνθυμοῦνται τοὺς ἱερούς κανόνας περὶ σχισματικῶν μόνον ὅταν στρέφουν τὸ βλέμμα των πρὸς ἡμᾶς. Ὅταν ἀντικρύζουν τοὺς ὄντως σχισματικούς καὶ αἰρετικούς καὶ ἀλλοθρήσκους, ὅλο τὸ εἶναι των μεταστοιχειώνεται εἰς ἓνα μίγμα παραφόρου ἀγάπης καὶ ταπεινώσεως! Καὶ ὅσο περισσότερον ἀποξενωμένος ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξίαν εἶναι κανεὶς, τοσοῦτον συμπαθέστερος εἶναι πρὸς τοὺς οἰκουμενιστάς νεοημερολογίτας! Ποία ἄλλη μεγαλυτέρα ἀπόδειξις τῆς νοσηρᾶς των πλάνης ὑπάρχει;

Ὁ νεοημερολογίτης ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Δημητρίου Ἀσπροπύργου, εὐθύς ὡς ἐπληροφορήθη τὴν συμπαράστασιν τοῦ Δήμου εἰς τὴν ἀνέγερσιν Ἱ. Ναοῦ τῶν Γ.Ο.Χ. εἰς Ἀσπρόπυργον, ἔσπευσε νὰ ἀποστείλῃ ἐλεγκτικὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν Δήμαρχον κ. Γεώργιον Λιάκον.

Ἐν συνεχείᾳ παραθέτομεν τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας εἰς τὴν ἐπιστολὴν αὐτήν.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ Γ.Ο.Χ.
ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΟΙΩΤΙΑΣ
ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ 20 - ΑΧΑΡΝΑΙ

1/14 Αὐγούστου 2005

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον Δήμαρχον Ἀσπροπύργου
κ. Γεώργιον Λιάκον

Ἀγαπητέ κ. Δήμαρχε,

«Εἰ ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν, οὐδεὶς καθ' ὑμῶν»!

Ἐλαβα γνῶσι τῆς ἐπιστολῆς πού σᾶς ἀπέστειλε τὴν 1/8/05 ὁ ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Δημητρίου Ἀσπροπύργου π. Θεοδόσιος, στήν ὁποία προσπαθεῖ μέ παιδαριώδη ἐπιχειρήματα νὰ σᾶς πείσῃ, ὅτι ἡ ἰδική του ἐκκλησία εἶναι ἡ κανονική, ἐνῶ αὐτὴ πού ἐμεῖς Θεῖα Χάριτι διακονοῦμεν εἶναι σχισματικὴ καὶ ἀνίερη.

Ἀπώτερος σκοπὸς του εἶναι νὰ σᾶς προκαλέσῃ ἐκκλησιολογικὴ σύγχυσι, διὰ νὰ πλήξῃ, καθὼς πιστεύει, τὰ αἰσθήματα συμπαθείας πού μᾶς περιβάλλετε, ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἐμεῖς ἀγωνιζόμεθα διὰ τὴν ἐξύψωσιν τῆς Ὁρθοδοξίας μέ ἀνιδιοτελεῖ κίνητρα καὶ ἀφιλοκερεῖς σκοπούς.

Πῶς ἄλλως δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ τὸ μένος του κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἡ προσπάθειά του νὰ σᾶς πείσῃ, ὅτι ἀντικανονικῶς λειτουργοῦμεν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίᾳ μας καὶ εἰς τὰ ὅρια τοῦ Δήμου σας τὸν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου;

Ἡ κανονικότης τὴν ὁποίαν ἐπικαλεῖται διὰ τὴν ἐκκλησίαν του ὁ π. Θεοδόσιος στηρίζεται ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον στοὺς προσωπικούς του ἰσχυρισμούς. Σέ ὅσα ἱερά ἐκκλησιο-ἱστορικά βιβλία κι ἂν σταθῇτε, κ. Δήμαρχε, πουθενά δὲν θὰ συναντήσετε αὐτὸ τὸ νοσηρὸ φαινόμενο, πού κλονίζει τίς ἡμέρες αὐτέες ἐκ βάθρων τὰ σαθρά θεμέλια ἐνός ψυχαραγοῦντος κρατικο-ἐκκλησιαστικοῦ ὀργανισμοῦ ἡλικίας 82 περίπου ἐτῶν.

Ἄν διαθέσετε ὀλίγον ἀπὸ τὸν πολῦτιμον χρόνον σας καὶ μελετήσετε ἔστω καὶ ἐκ τοῦ προχείρου τὸ Ἱερὸν Πηδάλιον, θὰ διαπιστώσετε, ὅτι ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν Ἱερῶν Κανόνων, πού μέ σαφήνεια ἐρμηνεύονται καὶ ἐν ἀλληλοσυμφωνίᾳ ταξινομοῦνται εἰς τὰς 1.000 καὶ πλέον σελίδας του, θὰ διαπιστώσετε μετὰ λύπης μου ἐπαναλαμβάνω, ὅτι τὸ σύνολον τῶν Ἱερῶν αὐτῶν διατάξεων ἔχουν ἰσοπεδωθῇ ἀπὸ τὴν ἐκκλησία

Ὁφειλομένη ἀπάντησις εἰς τοὺς ὁμιλοῦντας περὶ κανονικότητος

Ως γνωστόν οἱ ἐκ Ρωσίας παλινοστούντες Ἕλληνες Πόντιοι, εἰς τὴν πλειονότητά των εὐλαβοῦνται τὰ παραδόσεις. Ἐν μεγάλῳ ποσοστῷ τοῦ ποιμνίου τῆς Ἐκκλησίας μας ἀποτελεῖται ἀπὸ Ποντίους. Εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἀσπροπύργου, ὅπου πλεονάζουν παλαιοημερολογίται Πόντιοι, οἱ κάτοικοι μὴ δυνάμενοι νὰ ἐξυπηρετηθοῦν μυστηριακῶς μόνον ὑπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι πρότινος ἐνοριακοῦ ναοῦ τῆς Ἐκκλησίας μας, ἔλαβον τὴν πρωτοβουλίαν διὰ τὴν οἰκοδομὴ καὶ ἐτέρου ναοῦ, μέ τὴν συμπαράστασιν τοῦ Δήμου των.

Ἡ ἀξιέπαινος πρωτοβουλία των προκάλεσεν τὴν ἀντίδρασιν τῆς Νεοημερολογιτικῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἰδοὺ, τὸ παράδοξον: αὐτοὶ οἱ ὅποιοι δὲν ἀντιδρῶν εἰς τὴν ἀνέγερσιν μεγαλοπρεπῶν μωαμεθανικῶν τεμενῶν εἰς τὴν πατρίδα μας, αὐτοὶ οἱ ὅποιοι ἀναγνωρίζουν τὴν ἀποστολικὴν διαδοχὴν καὶ τὰ μυστήρια τῶν λατίνων ἀλλὰ καὶ τῶν προτεσταντῶν (οἱ ὅποιοι δὲν ἀναγνωρίζουν κἄν οἱ τὴν ὑπαρξίν μυστηρίων οὔτε εἰς τοὺς ἑαυτοὺς των), αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀντιδρῶν εἰς τὴν ἀνέγερσιν Ὁρθοδόξων Ναῶν καὶ ἀπορρίπτουν τὴν ἀνατολικὴν διαδοχὴν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶ. Ἀποδεικνύονται τοιουτοτρόπως ἀσυνεπεῖς ὡς πρὸς τὰς ἰδίας αὐτῶν οἰκουμενιστικὰς πεποιθήσεις. Ἐνθυμοῦνται τοὺς ἱερούς κανόνας περὶ σχισματικῶν μόνον ὅταν στρέφουν τὸ βλέμμα των πρὸς ἡμᾶς. Ὅταν ἀντικρύζουν τοὺς ὄντως σχισματικούς καὶ αἰρετικούς καὶ ἀλλοθρήσκους, ὅλο τὸ εἶναι των μεταστοιχειώνεται εἰς ἓνα μίγμα παραφόρου ἀγάπης καὶ ταπεινώσεως! Καὶ ὅσο περισσότερον ἀποξενωμένος ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξίαν εἶναι κανεὶς, τοσοῦτον συμπαθέστερος εἶναι πρὸς τοὺς οἰκουμενιστάς νεοημερολογίτας! Ποία ἄλλη μεγαλυτέρα ἀπόδειξις τῆς νοσηρᾶς των πλάνης ὑπάρχει;

Ὁ νεοημερολογίτης ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Δημητρίου Ἀσπροπύργου, εὐθύς ὡς ἐπληροφορήθη τὴν συμπαράστασιν τοῦ Δήμου εἰς τὴν ἀνέγερσιν Ἱ. Ναοῦ τῶν Γ.Ο.Χ. εἰς Ἀσπρόπυργον, ἔσπευσε νὰ ἀποστείλῃ ἐλεγκτικὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν Δήμαρχον κ. Γεώργιον Λιάκον.

Ἐν συνεχείᾳ παραθέτομεν τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Γ.Ο.Χ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας εἰς τὴν ἐπιστολὴν αὐτήν.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ Γ.Ο.Χ.
ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΒΟΙΩΤΙΑΣ
ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ 20 - ΑΧΑΡΝΑΙ

1/14 Αὐγούστου 2005

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον Δήμαρχον Ἀσπροπύργου
κ. Γεώργιον Λιάκον

Ἀγαπητέ κ. Δήμαρχε,

«Εἰ ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν, οὐδεὶς καθ' ὑμῶν»!

Ἐλαβα γνῶσι τῆς ἐπιστολῆς πού σᾶς ἀπέστειλε τὴν 1/8/05 ὁ ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Δημητρίου Ἀσπροπύργου π. Θεοδόσιος, στήν ὁποία προσπαθεῖ μέ παιδαριώδη ἐπιχειρήματα νὰ σᾶς πείσῃ, ὅτι ἡ ἰδική του ἐκκλησία εἶναι ἡ κανονική, ἐνῶ αὐτὴ πού ἐμεῖς Θεῖα Χάριτι διακονοῦμεν εἶναι σχισματικὴ καὶ ἀνίερη.

Ἀπώτερος σκοπὸς του εἶναι νὰ σᾶς προκαλέσῃ ἐκκλησιολογικὴ σύγχυσι, διὰ νὰ πλήξῃ, καθὼς πιστεύει, τὰ αἰσθήματα συμπαθείας πού μᾶς περιβάλλετε, ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἐμεῖς ἀγωνιζόμεθα διὰ τὴν ἐξύψωσιν τῆς Ὁρθοδοξίας μέ ἀνιδιοτελεῖ κίνητρα καὶ ἀφιλοκερεῖς σκοπούς.

Πῶς ἄλλως δύναται νὰ ἐρμηνευθῇ τὸ μένος του κατὰ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἡ προσπάθειά του νὰ σᾶς πείσῃ, ὅτι ἀντικανονικῶς λειτουργοῦμεν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίᾳ μας καὶ εἰς τὰ ὅρια τοῦ Δήμου σας τὸν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου;

Ἡ κανονικότης τὴν ὁποίαν ἐπικαλεῖται διὰ τὴν ἐκκλησίαν του ὁ π. Θεοδόσιος στηρίζεται ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον στοὺς προσωπικούς του ἰσχυρισμούς. Σέ ὅσα ἱερά ἐκκλησιο-ἱστορικά βιβλία κι ἄν σταθῇτε, κ. Δήμαρχε, πουθενά δὲν θὰ συναντήσετε αὐτὸ τὸ νοσηρὸ φαινόμενο, πού κλονίζει τίς ἡμέρες αὐτέες ἐκ βάθρων τὰ σαθρά θεμέλια ἐνός ψυχораγοῦντος κρατικο-ἐκκλησιαστικοῦ ὀργανισμοῦ ἡλικίας 82 περίπου ἐτῶν.

Ἄν διαθέσετε ὀλίγον ἀπὸ τὸν πολύτιμον χρόνον σας καὶ μελετήσετε ἔστω καὶ ἐκ τοῦ προχείρου τὸ Ἱερὸν Πηδάλιον, θὰ διαπιστώσετε, ὅτι ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν Ἱερῶν Κανόνων, πού μέ σαφήνεια ἐρμηνεύονται καὶ ἐν ἀλληλοσυμφωνίᾳ ταξινομοῦνται εἰς τὰς 1.000 καὶ πλέον σελίδας του, θὰ διαπιστώσετε μετὰ λύπης μου ἐπαναλαμβάνω, ὅτι τὸ σύνολον τῶν Ἱερῶν αὐτῶν διατάξεων ἔχουν ἰσοπεδωθῇ ἀπὸ τὴν ἐκκλησία

ἀντικρούσετε παρακαλῶ τοὺς ἰσχυρισμούς μου.

Ἀπὸ τὸν κοινὸν κορβανῶν τῆς Πολιτείας, τὸν ὁποῖον ἐμνημόνευσε ἄκριτα ὁ π. Θεοδοσίος, προσθέτοντας συκοφαντικά στὴν ἐπιστολή του ὅτι ἀντλοῦμε ἀπὸ τὸν Δῆμο χρηματικά ποσά, ἔχουν δικαιώματα ὅλοι οἱ Ἕλληνες πολῖτες καὶ ἰδιαίτερα οἱ νομοταγεῖς, οἱ ἐργατικοί, οἱ ἀφοσιωμένοι στά καθήκοντά τους, οἱ φιλοπάτριδες. Αὐτές οἱ τάξεις κυρίως, ἐνῶ θὰ ἔπρεπε ἀξιοκρατικά ν' ἀμοιβῶνται, ἠθικά καὶ ὑλικά, στὴν πρᾶξι προπορεύονται οἱ φαῦλοι, μισθοδοτοῦνται πλουσιοπάροχα οἱ κηφῆνες, οἱ φιλάργυροι, οἱ ἄρπαγες, οἱ ἀκρατεῖς, οἱ πλεονέκται, καὶ ὅλοι γενικῶς οἱ τυχάρπαστοι ποιμενάρχες, τοὺς ὁποῖους θεόπνευστα ἀποδοκιμάζει καὶ βιαίως ἐκτοπίζει ἀπὸ τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν.

Ποῦ ἄφησε τὴν κολοσιαία του περιουσία ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν τάνκς; Μὲ ποῖο τρόπο συγκέντρωσε γιὰ τὰ γηρατιά του 1.500.000.000 δρχ. ὁ Ἀττικῆς Παντελεήμων; Μὲ πόσα ἐπιτέλους διαμερίσματα θὰ ἱκανοποιήσει τὴν ἀπληστία του ὁ Κορίνθου; Πόσα οἰκονομικά ἐγκλήματα μισθωτῶν ποιμένων σὲ βαθμὸ κακουργήματος παρεπένμφθησαν μὲ ἀβασάνιστες διαδικασίες στὶς καλὲνδες τῆς Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης;

Διατί ὁ ἐγκωμιαστής τοῦ ψευδοπροφήτη Μωάμεθ, Παρθένιος ὁ Γ' δὲν τακτοποίησε τὰ 500.000.000 δρχ., πού εἶχε μεταφέρει παράνομα ἀπὸ τὰ ἔσοδα τοῦ πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας σὲ προσωπικὸ τοῦ λογαριασμό, μὲ ἀποτέλεσμα, ὅταν αἰφνιδίως πέθανε, νὰ τὰ καρπωθοῦν δύο κυρίες, συνδικαιοῦχες τοῦ κοινοῦ λογαριασμοῦ; (City Bank - Κολωνάκι).

Ποῦ ἀποδίδονται καὶ πῶς ἀξιοποιοῦνται τὰ τεράστια ἔσοδα τῆς Κρατικῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τυχερά, προσκυνήματα, παγκάρια, δωρεές κ.λπ.; Γιατί δὲν τιμωροῦνται παραδειγματικά ἀπὸ τὴν σύνοδό τους, οἱ ἄρπαγες ἐκεῖνοι ρασοφόροι, τοὺς ὁποῖους... συνέλαβε ὁ φακός τοῦ κ. Τριανταφυλλόπουλου, νὰ φουσκώνουν καὶ τίς κάλτσες τους ἀκόμη μὲ χαρτονομίσματα ἀπὸ τὸ προσκύνημα τῆς Ἀγ. Παρασκευῆς Τεμπῶν;

Ποία ἱερότητα ἀναδύεται ἀπὸ τὰ ἐπτὰ μυστήρια, ὅταν αὐτὰ συρρικνώνονται, ἀλλοιώνονται, νοθεύονται, τιμαριθμοποιοῦνται, χρυσοπληρώνονται καὶ κατὰ κανόνα ὑποβαθμίζονται ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς κοσμικότητος καὶ τὸ φρόνημα τῆς θεατροποιήσεως;

Καὶ ἐπὶ πόσον καιρὸ ἀλήθεια, ἀξιότιμοι κ.κ. Καραμανλῆ καὶ Παπανδρέου, θὰ διαιωνίζεται αὐτός ὁ ἀντίχριστος, ἀνίερος, ἀντικανονικός καὶ παρά φύσιν ἐναγκαλισμός τοῦ Κράτους καὶ τῆς ἐκκλησίας τῶν Βαβυλιδῶν καὶ Γιοσάκηδων;

Εἰς τὰ τοῦ οἴκου μας, κ. Δήμαρχε, ἡ κατάστασις μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι ἡ ἀρίστη, ἀλλ' ἡ Σύνοδος μας, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσοστόμου, καταβάλλει κάθε προσπάθεια νὰ ἀνταποκριθῇ τουλάχιστον ἱκανοποιητικὰ στοὺς δύσκολους αὐτοὺς καιροὺς. Οἱ γνωστὲς διαιρέσεις στὶς τάξεις μας, πέραν τῶν ἰδικῶν μας σφαλμάτων, ὀφείλονται σὲ τρεῖς κυρίως λόγους.

Ὁ πρῶτος ἐστιάζεται στοὺς ἐγκαθέτους κατὰ καιροὺς Κληρικούς τῆς κρατικῆς ἐκκλησίας προεξάρχοντος τοῦ Εὐγενίου Τόμπρου (καθοδηγούμενο ἀπὸ τὸν Κερκύρας Ἀλέξανδρο), διὰ νὰ προκαλέσουν ἐκ τῶν ἔσω ρήγματα καὶ διασπάσεις. Ὁ δεῦτερος ἐπικεντρώνεται στοὺς ἀνήθικους νεοημερολογίτες κληρικούς, οἱ ὁποῖοι εἴτε περιφρονώντας τὴν καθάαρσίν τους, εἴτε ὀρεγόμενοι ἐπισκοπικῶν ἀξιομάτων, ἱδρυσαν ψευδοπαλαιοημερολογιτικὲς παρατάξεις πρὸς ἐμπαιγμὸν τῆς ἱερωσύνης καὶ συσκότισι τοῦ Ἱεροῦ μας Ἀγῶνος. Ὁ τρίτος καὶ κυριώτερος συσχετίζεται μὲ τὴν ἄρνησι τῆς Πολιτείας νὰ ρυθμίση νομοθετικὰ τὰ τῆς Ἐκκλησίας μας, παρὰ τίς ὅποιες προσπάθειές μας πρὸς διάκρισιν ἐκ τῶν ἀνιέρων παλαιοημερολογικῶν ψευδοεκκλησιῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τέλος τίς ἐκκλησιολογικὲς πεποιθήσεις τοῦ π. Θεοδοσίου καὶ τῶν ὁμοίων του, ἃς ἀκούσουν ἀκόμη μία φορά καὶ ἃς μάθουν, ἐάν τό ἀγνοοῦν, ὅτι καὶ κανονικοὶ εἴμεθα καὶ Μυστήρια μεταδίδομεν διὰ τῆς Χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ἡ Ἀρχιερωσύνη μας πηγάζει ἀπὸ τὴν ἐν Διασπορᾷ Σύνοδον τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας ἡ Ἀποστολικὴ διαδοχὴ εἶναι συνέχεια τοῦ μακαριστοῦ Ὁμολογητοῦ Πατριάρχου Πασῶν τῶν Ρωσιῶν Τύχωνος.

Δι' ὅσους περὶ τῶν ἀνωτέρω προβάλλουν ἀντιθέτους ἀπόψεις, εἴμεθα πανέτοιμοι νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσωμεν, ὅποτε τό θελήσουν, εἰς τὸν στίβον τοῦ δημοσίου διαλόγου, γραπτοῦ καὶ προφορικοῦ.

Ἀγαπητέ κ. Δήμαρχε,

Μαζί μὲ τίς εὐχές μας διὰ τὴν ὑγείαν σας, τὴν πρόοδον τοῦ Δήμου Ἀσπροπύργου καὶ τῶν ἐκλεκτῶν συνεργατῶν σας, πρὸς πληρεστέρα ἐνημέρωσί σας ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, σᾶς ἀποστέλλω δύο ἔντυπα τοῦ π. Ἀντωνίου Γεωργαντᾶ («Πάλιν Ἡρωδιάς...», καὶ «Ἀθεολόγητες Θεολογίες... ἀθεολόγητου θεολόγου»), ἕνα τοῦ π. Εὐθυμίου Μπαρδάκα, («Ὁ δρόμος τῶν Ὁρθόδοξων») καὶ ἕνα τέλος τοῦ Ἀγιορείτου π. Ἰακώβου («Φιλήματα Ἰούδα»).

Μετά τιμῆς καὶ εὐχῶν

Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας
Χρυσόστομος

Τὰ προκείμενα τῶν ἀναβαθμῶν τῶν ἤχων ὡς γνωστόν, εἶναι ὀκτώ· ἓνα γιὰ κάθε ἦχο. Εὐρίσκονται εἰς τὴν Ὀκτώηχον ἢ Παρακλητικὴν (Μεγάλῃ Ὀκτώηχος) καὶ ψάλλονται τὶς Κυριακὲς εἰς τὸν Ὁρθρον, ἐνωμένα μὲ τοὺς ἀναβαθμοὺς τῶν ἤχων, χωρὶς ἰδιαίτερη ἐκφώνησι τοῦ Λειτουργοῦ. Ψάλλεται δὲ κάθε προκείμενον τρεῖς φορές εἰς τὸ τέλος τῶν ἀναβαθμῶν ὡς ἐξῆς: Μία ἀπὸ δεξιὰ καὶ μία ἀπὸ ἀριστερά. Τὴν τρίτην φορά ὅμως, καὶ πρὶν ὁ δεξιὸς χορὸς ψάλλῃ τὸ προκείμενον, ὑπάρχει κατὰλληλος στίχος ἐκλεγμένος ἀπὸ τὸ Ψαλτήρι, ὁ ὁποῖος ἀπαραίτητα πρέπει νὰ ἐκφωνηθῇ, τὰ λειτουργικὰ βιβλία - γιὰ λόγους ποὺ δέν εἶναι τοῦ παρόντος - γράφουν μὲν στίχους, ἀλλὰ μισοὺς· δηλαδὴ ἡμιστίχια. Μόνον εἰς τοὺς ἀναβαθμοὺς τοῦ Πρώτου ἤχου γράφεται ἀκέραιος ὁ στίχος σάν ὑπόδειγμα γιὰ τοὺς ὑπολοίπους ἤχους.

Ἐθεωρήσαμεν καλὸ νὰ παραθέσωμεν ὁλόκληρους τοὺς στίχους τῶν προκειμένων τῶν ἤχων γιὰ ἐξυπηρέτησι τῶν συναδελφῶν ἱεροψαλτῶν, ἀλλὰ καὶ γιὰ κάθε ἐνδιαφερόμενον.

Ἦχος α'.

Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπτρωμένον δικίμιον τῇ γῇ κεκαθαρισμένον ἐπταπλασίως.

Ἦχος β'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἔλπισα· σῶσον με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαι με.

Ἦχος γ'.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν· ἡ αἰνεῖσις Αὐτοῦ ἐν Ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Ἦχος δ'.

Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνέγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν.

Ἦχος πλ. τοῦ α'.

Ἐξομολογίσομαι σοὶ Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγίσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἦχος πλ. τοῦ β'.

Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, Ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν Ἰωσήφ.

Ἦχος Βαρύς.

Ἐξομολογίσομαι σοὶ, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν Βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ.

Ἦχος πλ. τοῦ δ'.

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Εἰς τὰς Δεσποτικὰς, Θεομητορικὰς καὶ εἰς Δοξολογούμενους Ἀγίους Ἑορτάς, τὰ προκείμενα καὶ οἱ στίχοι τῶν ἀναγράφονται εἰς τὰ Μηναῖα καὶ τὶς Ἀκολουθίες κάθε Ἑορτῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ὄχι ὁλόκληρα. Καλὸν θὰ εἶναι ὁ ἱεροψάλτης νὰ συμπληρώνῃ (ἀφ' ἑαυτοῦ) τὰ ἐλλείποντα, γιὰ νὰ ἀποδίδεται ἀκέραιο τὸ νόημά των. Ἐπίσης, τὰ προκείμενα καὶ οἱ στίχοι τῶν Ἀποστολικῶν Ἀναγνωσμάτων εἶναι ὅλα μισὰ ἐκτός λίγων ἐξαιρέσεων.

Παράδειγμα: Τὸ προκείμενον καὶ ὁ στίχος εἰς τὸν Ἀπόστολον τῆς τελετῆς τοῦ Ἀγίου Βαπτίσματος εἶναι μισὰ. Ὡς ἐκ τούτου δέν ἐξάγεται νόημα διότι συνήθως τὸ βάρος τοῦ νοήματος εὐρίσκεται εἰς τὸ δεύτερον ἡμιστίχιο τὸ ὁποῖον ὅμως λείπει. Συμπληρώνομεν ἐμεῖς ὡς ἐξῆς: Γράφεται εἰς τὸν Ἀπόστολον: Προκείμενον ἦχος δ', καὶ σὲ παρένθεσι (ψαλμός κστ' 26). Δηλαδή ὁλόκληρον τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχο, θὰ τὰ βροῦμε στὸν ψαλμόν κστ', τὰ ὁποῖα καὶ παραθέτομεν. Προκείμενον: Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτὴρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Στίχος: Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου ἀπὸ τίνος δειλιάσω; Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο συμπληρώνομεν τὰ ἐλλείποντα.

Μ. Γ. Μίμαρος Ἱεροψάλτης

Ἡ τελευταία του επίσκεψις

Ο ΑΓΙΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΛΟΥΤΟΥΦΙ*

Λέν είχε ακόμη αναγγελθῇ ὁ θάνατος τοῦ Ἀγίου Προέδρου ὅταν ἐγράφη ἡ περιγραφή τῆς ἐπισκέψεώς του εἰς Λουτουφί: τὴν δημοσιεύομεν, διότι αὕτη ὑπῆρξε ἡ τελευταία ἐπὶ γῆς ἐξόρμησίς του.

Τὴν εὐτυχίαν πού αἰσθάνεται μία οἰκογένεια, ὅταν φιλοξενεῖ τὸν πατέρα της ἢ τὴν μητέρα της ἐφόσον βέβαια ὑπάρχει ἔντονο τὸ αἶσθημα τῆς στοργῆς, τὴν ἰδίαν εὐτυχίαν αἰσθάνονται καὶ τὰ διάφορα Παραρτήματά μας ὅταν ἔχουν κοντά τους τὸν Ἅγιον Πρόεδρον.

Μεταξύ λοιπόν τῶν παραρτημάτων, πού ἔζησαν λίγες ὥρες πνευματικῆς χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, εἶναι καὶ τὸ Λουτουφί. Μικρὸ χωριό, μέ εὐγενικούς κατοίκους, εὐσεβεῖς καὶ ἐναρέτους χριστιανούς. Σύσσωμο τὸ χωριό ἀνήκει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς διωκομένης Ὁρθοδόξιας. Ἀπέχει ὀλίγον ἀπὸ τὰς Θήβας. Πάντως ὅμως μερικές ὥρες κουραστικῆς πορείας μέ τὸ αὐτοκίνητο ἀπὸ τὰς Ἀθήνας.

Καὶ ὅμως ὁ πάλλευκος ἡγέτης δέν ἐσκέφθη τὴν ἀπόστασιν αὐτήν. Ἐνα αἶσθημα πατρικῆς στοργῆς καὶ συμπόνοιας πρὸς τὰ ἀγωνιζόμενα παιδιά του τὸν ἔφερε τὴν 29ην Αὐγούστου, μνήμην τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου εἰς τὸ Λουτουφί, μέ τὴν συντροφιά τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Μερκουρίου Καλοσκάμη, τοῦ ἱερομονάχου Γρηγορίου Παπαβλάχου καὶ τοῦ ἱεροδιακόνου Σπυρίδωνος Ἑρμογένους.

Στὸ Λουτουφί ἡ ὑποδοχὴ προσλαμβάνει τὴν μορφή παλλαϊκῆς ὑποδοχῆς. Ὅλοι, μέ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν πρόεδρο καὶ τὸ Κοινοτικό Συμβούλιο τὸν καλοσωρίζουν. Ὁ Ἑσπερινὸς γίνεται μέ κατάνυξι ἐνῶ εἶναι ὅλα ἔτοιμα ἀπὸ τὸν ἀκούραστο ἐφημέριο τοῦ χωριοῦ τὸν πατέρα Ἀντώνιον.

Ἡ ἀγωνία τῆς προσμονῆς κάνει τὴν Κυριακὴ ἀξημέρωτη. Ἀλλὰ ἐπὶ τέλους αἱ ἀλεκτοροφωναὶ εἰδοποιοῦν τοὺς σχεδὸν ἄγρυπνους κατοίκους, ὅτι πλησιάζει ἡ ὥρα τῆς μεγαλοπρεποῦς λειτουργίας.

Ἔτσι πρὶν ἀκόμα ὁ ἥλιος πλημμυρίσει μέ τὸ φῶς του τὴν χαρούμενη φύσιν ὅλοι συνωστισμένοι εὐρίσκονται εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ἡ ἐκκλησία ἔχει πανηγυρικὴν ὄψιν. Ὁ ἀείμνηστος Ἅγιος Πρόεδρος λειτουργεῖ συμπαραστατούμενος ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς, πατέρα Μερκούριον, πατέρα Ἀντώνιον, πατέρα Γρηγόριον, Πατέρα Χρυσόστομον** καὶ τὸν διάκονο Σπυρίδωνα.

Ὅποιος βρέθηκε σ' αὐτὴ τὴ λειτουργία θά εἶχε δίκην νά πιστέψῃ ὅτι βρίσκεται στὸν Οὐρανόν. Μία ἀγγελόφωνη βυζαντινὴ χορωδία μέ δέκα καὶ πλέον μέλη (πρωτοφανές γιὰ τὸν κύκλο μας) ἀμιλλᾶται μέ τὰ χερουβὶμ στὴν ὑμνωδία. Ὁ ἀείμνηστος Ἅγιος Πρό-

εδρος μετὰ τὸ τέλος τῆς θείας λειτουργίας καὶ ἀφοῦ ὠμίλησε κατανυκτικώτατα, ἐδευτερολόγησεν ἐξάρας τὴν τέχνην τῶν ἱεροψαλτῶν.

Τὸ ἀπόγευμα ὁ ἀλησμόνητος Ἅγιος Πρόεδρος μετέβη εἰς Μπάλτσα, ὅπου ἔλυσε ἐπιτοπίως διάφορα ζητήματα καὶ διώρισε ἐφημέριον τὸν πατέρα Γρηγόριον. Ἐπίσης εἰς Παραπούγγια.

Ὁ ἀείμνηστος ἱεράρχης μετέβη, ὡσαύτως, εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ὅπου ἐτέλεσεν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀειμνήστου ἡγουμένου πατρός Γερασίμου, ὅστις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν καὶ ἀφοῦ προσέφερε τεραστίας ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἱερόν ἀγῶνα ἐξεδήμησε εἰς Κύριον.

Ἀξίζει ἔπαινος εἰς τὸ παράρτημα τοῦ χωριοῦ Λουτουφί, στὸν δραστήριο πρόεδρο κ. Ἀναγνώστου καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφούς.

* «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», Ἀρ. φ. 218, περίοδος Γ', 3/10/1955, σελ. 6.

** Νῦν Ἀρχιεπίσκοπον Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Εὐλαβές ἁφιέρωμα μνήμης

Ὁ Μακαριστός Πρωθιεράρχης τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
κυρός Χρυσόστομος

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὸ 1928 ἐξελέγη συνοδικός καί εὐρέθη εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀσθενήσας βαρέως εἰσηλθε πρὸς νοσηλείαν εἰς τὸν «Εὐαγγελισμόν». Μετὰ τὴν ἀποθεραπείαν του τὸ ἔτος 1930 παρητήθη τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φλωρίνης διὰ λόγους ὑγείας χωρὶς νὰ παύσῃ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν του δραστηριότητα. Ὡμίλει τακτικώτατα εἰς διαφόρους αἰθούσας καὶ δὴ εἰς τὴν αἰθούσαν «Τριῶν Ἱεραρχῶν».

Κατὰ προτροπὴν τῶν φίλων του ἀπεφάσισε νὰ ἀποκτήσῃ μικρὸν οἰκίσκον, τὸν ὁποῖον ἠγόρασε διὰ προσφορὰς δανείων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηναγόρα καὶ τοῦ τότε Ἀρχιμανδρίτου Χριστοφόρου Χατζῆ. Διὰ τῆς συντάξεώς του ἐξώφλησε ἐντὸς δύο ἐτῶν τὸ χρέος.

Παραμένων πλέον μέσα εἰς τὴν πρωτεύουσαν παρηκολούθει μὲ ἰδιαιτέραν συγκίνησιν τὸν ἀγῶνα καὶ τὰς ταλαιπωρίας τοῦ ἀγωνιζομένου διὰ τὰς παραδόσεις ποιμνίου.

Εἰς τὰς Ἀθήνας ἐγνωρίσθη μὲ ἐκπροσώπους παλααιομερολογιτῶν. Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἐξετίμησε τὸ φρόνημά των καὶ συνεκινήθη ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας των. Πολλάκις ἐθεάθη νὰ παρακολουθῇ ἰδιωτικῶς τὰς καθόδους τῶν Παλααιομερολογιτῶν εἰς Φάληρον, ὅπως κατὰ τὴν 6ην Ἰανουαρίου 1935, ἐπὶ τῇ τελετῇ τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ἡ λαμπρά διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν ἡμέρα Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος 13 Μαΐου 1935

Ἡ πρώτη ἐπίσημος ἐπαφὴ μετὰ τῆς «Κοινότητος Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος» -διαχειριζομένης τότε τὸν ἱερὸν ἀγῶνα- καὶ ἐκείνου ἐγένετο τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1934 εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κρίσης οἰκίαν του. Εἰς τὴν ἐπαφὴν αὐτὴν συνετέλεσε καὶ ὁ ἐξ Ἁγίου Ὁρους εὐλαβέστατος μοναχὸς Ἀντώνιος Μουστάκας, γνωρίζων τὸν Σεβασμιώτατον ἐκ τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει παρὰ τὸν Μυλοπόταμον διαμονῆς του. Συνεδέθη ἐπίσης μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ ὁ ἐκλεκτὸς ἀδελφὸς Ἡλίας Ἀγγελόπουλος, εἰς ὃν ὁ ἀείμνηστος παρέδιδε τὰ δημοσιευόμενα εἰς τὸν «Κήρυκα τῶν Ὁρθοδόξων» ἄρθρα του.

Ἡ ἀρχικὴ ἀπόφασις ἦτο νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας τὸ 1935. Πλὴν ἐματαιώθη λόγῳ τοῦ ἐπισυμβάντος τότε στασιαστικοῦ κινήματος. Καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ἐπεκοινώνει μετὰ τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Δημητριάδος Γερμανοῦ, διὰ νὰ κατέλθωσιν ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὸν ἀγῶνα.

Ἡ λαμπρά διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν ἡμέρα ἦτο πλέον πραγματικότης. Τὴν 13ην Μαΐου Κυριακὴν τῆς Σαμαρείτιδος τρεῖς Ἀρχιερεῖς: ὁ Πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομος, ὁ Δημητριάδος Γερμανὸς καὶ ὁ Ζακύνθου Χρυσόστομος, ἐξήρχοντο διὰ νὰ ἡγηθῶσι τοῦ ἱεροῦ κινήματος εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου παρὰ τὸν Κολωνόν Ἀθηνῶν. Ὅσοι εὐρέθησαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην,

ἀσφαλῶς θά δύνανται νά ὁμολογήσουν ὅτι δέν ἀνέτειλε εὐτυχεστέρα ἡμέρα διά τούς Ἑλληνας τούς ἀγωνιζομένους ὑπέρ τῆς πατρώας εὐσεβείας.

Τελεσιγραφική ἦτο ἡ ἀναγγελία τῆς ἀποφάσεώς του εἰς τούς οἰκείους του.

- Θά βγῶ εἰς τόν ἀγῶνα τῶν παλαιοημερολογιτῶν!!!

Ὅταν οἱ οἰκείοι του ἠθέλησαν νά τόν ἐμποδίσουν, ἐπικαλούμενοι τούς κινδύνους εἰς τούς ὁποίους θά ἐξετίθεντο ἠθικῶς καί ὑλικῶς καί αὐτοί, ἐξ αἰτίας του, ὁ ἀείμνηστος ποιμενάρχης ἀπήντησε μέ ἀμετάκλητον σταθερότητα.

- Ὁ ἀγαπῶν Μητέρα ἢ Πατέρα ὑπέρ ἐμέ οὐκ ἔστι μου ἄξιος - εἶπεν ὁ Χριστός.

Μετά τήν προσχώρησιν αὐτήν ἀρχίζει περίοδος λαμπρῶν, ἀλλά καί σκληρῶν ἀγώνων. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὠρυομένη, ἀλλά καί θορυβηθεῖσα ἐκ τοῦ κινήματος ὠρκίσθη ἐκδίκησιν καί ἐξόντωσιν τῶν εὐσταλῶν Ἱεραρχῶν. Ὅθεν καί συγκροτήσασα ἐκτάκτως Συνοδικόν Δικαστήριον τήν 1ην τοῦ Ἰουνίου μηνός κατεδίκασε τούς Τρεῖς Ἀρχιερεῖς εἰς ἔκπτωσιν ἐκ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ, ὑπαγωγῇ αὐτῶν εἰς τήν τάξιν τῶν Μοναχῶν καί εἰς πενταετή περιορισμόν αὐτῶν εἰς ἀπομεμακρυσμένας καί ἐρήμους Μονάς. Τοῦ μέν ἀειμνήστου Χρυσοστόμου ὠρίσθη ἡ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ ἱερά Μονή τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, τοῦ Δημητριάδος Γερμανοῦ ὠρίσθη ἡ νῆσος Ἀμοργός καί τοῦ Ζακύνθου Χρυσοστόμου ἡ ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ Ἱερά Μονή τῆς Ρόμης.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ὀλύμπου διέμεινεν ὁ ἀείμνηστος Χρυσόστομος μέχρις Ὀκτωβρίου τοῦ 1935, ὅτε τῇ καλοκαγαθίᾳ τοῦ τότε Κυβερνήτου Γ. Κονδύλη ἐπανήλθεν εἰς Ἀθήνας.

Δέν παρέμεινεν ὅμως ἐν Ἀθήναις ἐπὶ πολῦ, διότι ὁ ἔνθεος ζῆλος ὑπέρ τῆς γαλήνης καί ἐνόητος τῆς Ἐκκλησίας καταφλέγων τήν καρδίαν αὐτοῦ, ὑπεχρέωσε τοῦτον ἵνα ἐπιχειρήσῃ ταξίδιον εἰς Ἱερουσαλήμ καί ἐκεῖθεν εἰς Δαμασκόν πρὸς συνάντησιν καί συνεννόησιν μετά τῶν Προέδρων τῶν τῆς Ἀνατολῆς Πατριαρχικῶν Θρόνων. Διό καί ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν κατά τās ἀρχάς Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους ἐκείνου, φθάσας ἐν μέσῳ χειμῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ. Ἀμφότεροι οἱ Πατριάρχαι ὑπεδέχθησαν τόν ἀείμνηστον δικαιώσαντες τās προσπάθειάς καί τās θυσίας αὐτοῦ καί ὑποσχεθέντες τήν συνδρομήν αὐτῶν διά τήν σύγκλησιν τῆς Προσυνόδου ἢ μεγάλης Ὁρθοδόξου Συνόδου, πρὸς τακτοποίησιν τῶν ἐκκρεμούντων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, πρῶτην θέσιν κατέχοντος μεταξύ αὐτῶν τοῦ ἑορτολογικοῦ. Ἐτοιμασθεῖς δέ ἵνα ἐπιστρέψῃ εἰς τήν

Ἑλλάδα, ἠμποδίσθη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἑλληνοῦ Προξένου, ἐκτελοῦντος διαταγὰς δοθείσας αὐτῷ ἐξ Ἀθηνῶν, καί μὴ ἐπικυροῦντος τὰ διαβατήρια Αὐτοῦ· οὕτω δέ ἀπεκλείσθη ἐκεῖσε μείνας αἰχμάλωτος ἐπὶ πέντε περίπου μῆνας.

Ἐνταῦθα δέν δυνάμεθα νά παραλείψωμεν τό εἰς τόν ἀείμνηστον γενόμενον θαῦμα ὑπὸ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἁγίου Γεωργίου.

Εὐρίσκετο ἐν Ἱεροσολύμοις ἀποκλεισμένος καί κατὰ φυσικὴν συνέπειαν πολὺ στενοχωρημένος ὡς μὴ δυνάμενος νά πληροφορηθῇ περὶ τῆς πορείας ἐν Ἑλλάδι τοῦ ἑορτολογιακοῦ ζητήματος, τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀναλάβει τήν ὑπεύθυνον διαχείρισιν. Οὕτω δέ εὐρισκόμενος, μετά τήν θείαν λειτουργίαν τήν τελεσθεῖσαν τήν 23ην Ἀπριλίου ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἁγίου Γεωργίου, ἀνέπεμψε θερμὴν δέησιν πρὸς τόν Μεγαλομάρτυρα Τροπαιοφόρον Ἁγίον, εἰπών: «Ἁγιε Μεγαλομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιε. Σὺ εἶσαι τῶν αἰχμαλῶτων ἐλευθερωτὴς καί τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής· Σὺ θαυμάστωσον καί ἐπ' ἐμοὶ τό ὄνομά Σου ἀπαλλάσσω με τῆς αἰχμαλωσίας ταύτης». Καί μετά τήν θερμὴν ταύτην προσευχήν, ἀναχωρήσας ἐξ Ἱεροσολύμων καί κατελθὼν εἰς Γιάφαν εἰσῆλθεν ὅλως ἀπαρητήρητος εἰς τό ἀναχωροῦν διά τόν Πειραιᾶ ἀτμόπλοιον ἄνευ διαβατηρίου καί τῶν λοιπῶν Προξενικῶν ἐγγράφων, ἔφθασεν εἰς τόν Πειραιᾶ. Καί τοῦτο τό εἰς αὐτόν τελεσθέν θαῦμα τοῦ Μεγαλομάρτυρος διεκήρυσσε μέχρι τῆς ὁσίας τελευτῆς του ὁ ἀείμνηστος.

Ἀπὸ τῆς ἐξ Ἱεροσολύμων ἐπανόδου του ὁ ἀείμνηστος Χρυσόστομος, ἐν συνεργασίᾳ μετά τῶν ἀειμνήστων Δημητριάδος Γερμανοῦ, Κυκλάδων Γερμανοῦ καί Βρεσθένης Ματθαίου, ἐπεδόθη εἰς τήν Ποιμαντορίαν καί τόν Πνευματικόν καταρτισμόν τῶν ἀκολουθῶν τοῦ Παλαίου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου, ἔνεκα τοῦ ὁποίου καταμηνυθεῖς εἰς τὰ Πολιτικά Δικαστήρια ὑπὸ τῶν δικούκτων τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, εἰσῆχθη εἰς δίκην κατὰ ἀλληλοδιάδοχον συνέχειαν εἰς τό Πλημμελιοδικεῖον, Ἐφετεῖον καί τόν Ἀρειον Πάγον, καταπλήξας τούς Δικαστάς του διά τῆς εὐφραδείας καί τῶν ἀκαταμαχῆτων, ὑπέρ τῆς ἀληθείας καί τοῦ δικαίου ἐπιχειρημάτων, καί ἀναγκάσας τούτους ἐν τέλει νά ὁμολογήσωσιν εἰπόντες «ἔχετε ἀπόλυτον δίκαιον, ἀλλά διά λόγους σκοπιμότητος εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νά σᾶς δικάσωμεν». Καί ἐξέδωκαν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν.

(συνεχίζεται)

ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΣΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΟΝ

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

Τήν Κυριακήν 11/24 Ἰουλίου ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος ἐτέλεσε Ἀρχιερατικὴν θείαν λειτουργίαν εἰς τὴν ἐνορίαν τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ Γυῖλφόρδης Ἀγγλίας συλλειτουργῶν μετὰ τοῦ Πανοσιωτάτου Ἱερομονάχου π. Αὐγουστίνου Λίμ. Ἐπρόκειτο διὰ τὴν πρώτην λειτουργίαν τοῦ Πανοσιωτάτου, ἔπειτα ἀπὸ ὀκτῶ μηνῶν ἀσθενείας καὶ νοσηλείας εἰς ἀντικαρκινικὰ νοσοκομεῖα. Ὁ π. Αὐγουστίνος ἀφοῦ εἶχε φθάσει εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ θανάτου, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ ἰδίως μετὰ τὸ Πάσχα, ἐπαρουσίασε θεαματικὴν βελτίωσιν, μέ ἀποτέλεσμα μετ' ὀλίγας ἑβδομάδας νὰ ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ νοσοκομείου. Ἡδη διαμένει κατ' οἶκον νοσηλευόμενος καὶ τὰς ἡμέρας τῆς παρουσίας εἰς Ἀγγλίαν τοῦ Θεοφιλεστάτου ἡσθάνθη ἄρκετὰ ἰσχυρὸς ὥστε νὰ λειτουργήσῃ καὶ πάλιν. Ἡ χαρὰ τῶν ἐνοριτῶν καὶ πνευματικῶν του τέκνων ἦτο ἀπερίγραπτος. Ὅμως ἡ περιπέτεια τοῦ ἀγαπητοῦ μας Ἱερομονάχου δέν ἔχει τελειώσει. Ἡ θεραπεία συνεχίζεται καὶ ὁ π. Αὐγουστίνος ἔχει τὴν ἀνάγκην τῆς προσευχῆς ὅλων μας διὰ νὰ ἐπανακτήσῃ πλήρως τὴν υἰεῖαν του.

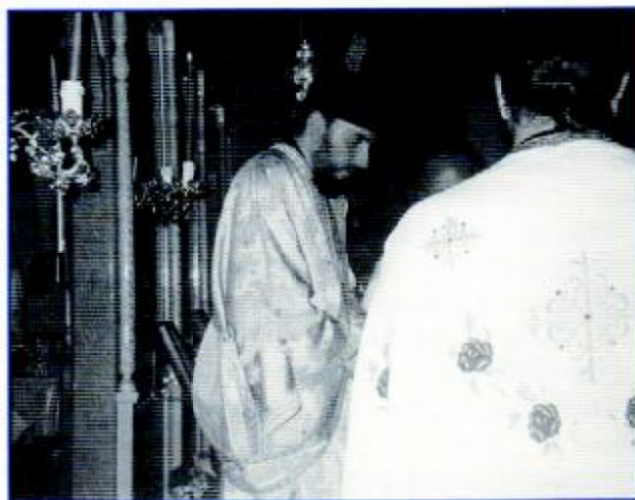

Εἰς τὴν ἀνωτέρω φωτογραφίαν διακρίνονται μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας: εἰς τὸ μέσον ὁ (Ἕλλην) Ἐπίσκοπος κ. Φώτιος καὶ γύρω του ὁ (Κινεζικῆς καταγωγῆς) Ἱερομόναχος Αὐγουστίνος Lim, ὁ (Ρωσικῆς καταγωγῆς) Ὑποδιάκονος Δημήτριος Galitzine, ὁ Ἐκκλησιαστικὸς

βοηθός (Ἀγγλος) Keneth Walker καὶ οἱ (Ἀγγλοὶ) Ἀναγνώσται Βλαδίμηρος Moss, Εἰρηναῖος Ray, Ἰάκωβος Gross καὶ μέρος τῶν ἐνοριτῶν.

Τὰς προηγουμένας ἡμέρας ὁ Θεοφιλέστατος εἶχε μεταβῆ διὰ προσκύνημα εἰς τὴν πόλιν τῆς Ὑόρκης, εἰς τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος ἀνεκηρύχθη Αὐτοκράτωρ ἀπὸ τὰ ρωμαϊκὰ στρατεύματα. Ἐν συνεχείᾳ ἐπεσκέφθη τὸ τεῖχος τοῦ Ἀδριανοῦ, τὸ βορειώτερον σύνορον τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, ὅπου ὁ Μ. Κωνσταντῖνος εἶχε σταλεῖ ἀπὸ τὸν πατέρα του νὰ πολεμήσῃ ἐπικεφαλῇ τῶν ρωμαϊκῶν λεγεόνων, ὑπερασπιζόμενος τὴν ἀκεραιότητα τῆς αὐτοκρατορίας.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ

Τὴν 22-7/4-8 ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου Χορτοκοπίου Παγγαίου ἐχειροτόνησεν Διάκονον τὸν Ὁσιώτατον Μοναχόν π. Σωφρόνιον κατὰ κόσμον Συμεὼν Στάγκον, ἀδελφόν τῆς Ἱ. Μονῆς Κοσμοσώτηρος Κρυονερίου. Ἡ χειροτονία αὐτὴ ἐχαροποίησεν τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς ἀκριτικῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, διότι εἶναι πασιφανές τὸ πατρικὸν ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ποιμαντικὴ μέριμνα τοῦ Θεοφιλεστάτου ὡς Τοποτηρητοῦ τῆς ἐκεῖ τοπικῆς Ἐκκλησίας διὰ τὴν ἐπ' ἀνδρωσιν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου μέ νέους καὶ ἀξίους Ἱερεῖς.

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ Ι.Μ. ΘΕΣ/ΚΗΣ

Τό απόγευμα της 22ας 'Ιουλίου ὁ Θεοφιλέστατος 'Επίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος ὑπό τήν ιδιότητά του ὡς μέλος τῆς Συνοδικῆς 'Επιτροπῆς Νεότητος ἐπεσκέφθη - ὅπως κάθε ἔτος - τά κατασκηνώσεις τῆς 'Ι. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης. 'Εφέτος αἱ κατασκηνώσεις μετεφέρθησαν εἰς νέας συγχρόνους ἐγκαταστάσεις εἰς Βερτίσκον, ἀνατολικῶς τῆς Θεσσαλονίκης. 'Ο Θεοφιλέστατος ἐξεναγήθη εἰς τοὺς χώρους τῆς κατασκηνώσεως καί διεπίστωσε τόν ἄψογον τρόπον λειτουργίας των καθὼς καί τό πνευματικόν περιβάλλον εἰς τό ὁποῖον διαβιοῦν τά παιδιά. 'Η φωτογραφία εἶναι ἀπό τό ὑπαίθριον ἀμφιθέατρον τῶν κατασκηνώσεων ὅπου γίνονται αἱ κατηχήσεις.

ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΙΕΡΑΡΧΟΥ

Τήν 29 'Ιουλίου, μνήμη τῶν Ἀγίων Καλλινίκου καί Θεοδότῃς τῶν μαρτύρων, ἐώρτασε τά ὀνομα-

στήριά του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος. Εἰς τήν ἐόρτιον λειτουργίαν, ἡ ὁποία ἐτελέσθη εἰς τό καθολικόν τῆς 'Ι. Μονῆς Ἀγίων Ταξιάρχων Κορινθίας, παρέστησαν συλλειτουργοῦντες καί οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίται Θεσσαλονίκης καί Δημητριάδος κ. Μάξιμος, Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, καί ὁ Θεοφιλέστατος 'Επίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος καί Βρεσθῆνης κ. Θεοδόσιος συμπαραστατούμενοι ἀπό δώδεκα ἱερεῖς καί τρεῖς διακόνους. Παρευρέθη συμπροσευχόμενος καί ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος. 'Η φωτογραφία εἶναι ἀπό τήν ἀπόλυσιν τῆς θ. λειτουργίας.

ΙΕΡΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Οἱ 'Ιεροί Ναοί καί αἱ 'Ιερές Μονές τῆς 'Εκκλησίας μας, αἱ ὁποῖαι ἐόρτασαν κατὰ τό δίμηνον 'Ιουλίου Αὐγούστου μέ ἰδιαίτεραν κατάνυξιν καί θρησκευτικὴν εὐλάβειαν τήν ἐτήσια πανηγυρίν των, ἔγιναν διὰ μίαν ἀκόμη φοράν ἐπίκεντρον εὐλαβείας τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Τήν 1/14 'Ιουλίου ἐόρτασε μεγαλοπρεπῶς ὁ 'Ι. Ναός Ἀγίων Ἀναργύρων Αἰγίνης. Τῆς 'Ιερᾶς πανηγύρεως προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιος.

Τήν 14/27 'Ιουλίου ἐόρτασε τήν ἐτήσιαν πανηγυρίν της ἡ 'Ιερά Μονή Ἀγίου Νικοδήμου Ἑλληνικοῦ Γορτυνίας. Τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως σέ συνιερουργία μέ τόν Σεβ. Μητροπολίτην Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομον καί τόν Θεοφ. 'Επίσκοπον Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριον προηξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιος.

Τό Σάββατο 17/30 'Ιουλίου πανηγύρισαν ἡ 'Ι.

Μονή Ἀγίας Μαρίνης Κερατέας καθώς καί ὁ Ἱ. Ναός Ἀγ. Μαρίνης Καλλιπόλεως Πειραιῶς.

Εἰς τήν πανήγυριν τῆς πρώτης προέστη ὁ οἰκεῖος ιεράρχης Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος συμπροσευχόμενοι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκάκιος, Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος καί ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος. Εἰς τήν πάνδημον πανήγυριν τοῦ Ἱ. Ναοῦ Καλλιπόλεως προέστη ὁ Σεβ. Πειραιῶς κ. Γερόντιος.

Τήν 20-7/2-8 ἑορτήν τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ ἐόρτασαν ὁ Ἱ. Ναός Βερδικούσης καί τό ἱερόν παρεκκλήσιον Θηβῶν. Εἰς μέν τόν πρῶτον προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καί Δημητριάδος κ. Μάξιμος, ἐνῶ εἰς τό δεύτερον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

Τήν Κυριακὴν 25-7/7-8, ἑορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοπρομήτορος Ἀγίας Ἀννης, πανηγύρισεν λαμπρῶς ἡ ὁμώνυμος Ἱ. Μονή Μαρκοπούλου εἰς τήν ὁποίαν προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

Τήν Δευτέραν 26-8/8-8 ἑορτήν τῆς Ἀγ. Παρασκευῆς πανηγύρισαν οἱ ὁμώνυμοι Ἱεροὶ Ναοὶ Λουτουφίου, Χαλκίδος, Ἀθηνῶν καί τό Ἱ. Ἡσυχαστήριον Δήμου Ἀγ. Βαρβάρας.

Εἰς τόν Ἑσπερινό τῶν Ἱ. Παρεκκλησίων Λουτουφίου καί Χαλκίδος προέστησαν ἀντιστοίχως εἰς μέν τόν πρῶτον ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος εἰς δέ τό δεύτερον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

Εἰς τόν ἱστορικόν Ἱ. Ναόν Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀθηνῶν εἰς τόν Ἑσπερινόν προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιος, ἐνῶ τήν κυριώνυμον ἡμέρα τῆς Θείας Λειτουργίας προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

Τῆς ἐορτίου ἀκολουθίας εἰς τό πανηγυρίζον Ἱ. Ἡσυχαστήριον Ἀγ. Παρασκευῆς τοῦ Δήμου Ἀγ. Βαρβάρας προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν κ. Στέφανος.

Μέ ἐπίκεντρο τήν Ἱ. Μονή Λυκοβρύσεως Ἀττικῆς ἐορτάσθηκε τήν 28-7/10-8 λαμπρῶς ἡ πανήγυρις τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀγ. Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου, εἰς τήν ὁποίαν προηξήρχε ὁ παλιός Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκάκιος συμπαραστατούμενος ὑπό τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυ-

σοστόμου, Πειραιώς καί Σαλαμίνας κ. Γεροντίου ως καί τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου. Εἰς λαμπρότητα δέν ὑστέρησεν καί ἡ πανηγυρίς τοῦ ὁμώνυμου προσκυνήματος Κομοτηνῆς ως καί τοῦ Ἱ. Ναοῦ Σιδηροκάστρου, εἰς τὰς ὁποίας προέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος.

Τὴν 6/19 Αὐγούστου πανηγύρισαν οἱ Ἱ. Ναοὶ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Κορίνθου καί Δήμου Ἀγ. Βαρβάρας.

Τῶν ἐορτίων Ἀκολουθιῶν προηξῆρχον εἰς μέν τὸν πρῶτον ὁ Σεβ. Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος, εἰς δέ τὸν δεῦτερον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιος.

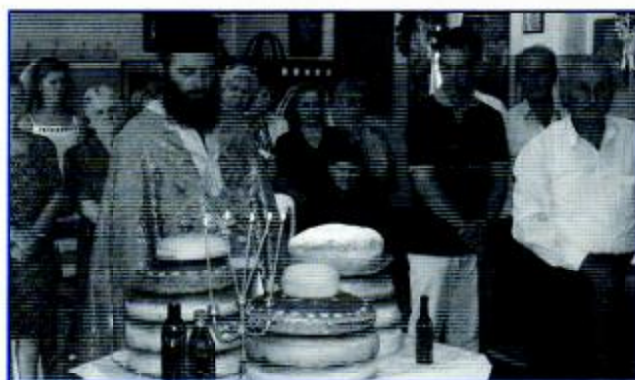
Μέ ἰδιαίτεραν λαμπρότητα καί πρωτοφανῆ συμμετοχὴν πλήθους πιστῶν ἐόρτασαν τὴν ἐτήσιαν πανηγυρὶν των κατὰ τὴν μεγάλην θεομητορικὴν ἐορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ καί Μονές τῆς Ἐκκλησίας μας.

Εἰς τὰς ἐορτίους ἀκολουθίας τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱ. Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Βόλου προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καί Δημητριάδος κ. Μάξιμος.

Ὅμοιως καί εἰς τὸν Πειραιᾶ εἰς τὴν πανηγυρὶν τοῦ ὁμώνυμου Καθεδρικοῦ Ναοῦ προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ.

Γερόντιος. Εἰς τὸν Ἱ. Ναόν Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀνθουπόλεως Περιστερίου τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως προέστη ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος. Μὲ ἱεράν ἀγρυπνίαν καί κατὰ τὴν ἀγιορειτικὴν τάξιν πανηγύρισε ἡ περιώνυμος Ἱ. Μονὴ Κοιμήσεως Θεοτόκου Θρακομακεδόνων, ἐνῶ τὴν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἐορτῆς, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος προέστη τῆς πανηγυρικῆς θείας Λειτουργίας εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Κοιμήσεως Θεοτόκου Λεύκτρων Βοιωτίας.

Ἱεουργοῦντος τοῦ Αἰδ. Ἱερέως π. Ἰωάννου Φλέγγα πανηγύρισεν ὁ ἱστορικός Ἱ. Ναὸς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Βιτάλεως Φθιώτιδος. Ἱεουργοῦντος ἐπίσης τοῦ πανοσ. Ἱερομ. π. Ἀθανασίου Τζενῆ πανηγύρισεν λαμπρῶς καί τό παλαιόφαιτον ἱστορικὸν μονύδριον Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Δήμου Ἀγ. Δημητρίου (Μπραχάμι) Ἀθηνῶν.

Χαροποιὸν γεγονὸς δέν εἶναι μόνον ἡ πανηγυρίς τοῦ ἱεροῦ Ἑσυχαστηρίου, ἀλλὰ καί ἡ ἐπανένταξις του εἰς τὴν κανονικὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καί ἡ κανονικὴ του ἀναφορά εἰς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομον.

Τὴν 22-8/4-9 πανηγύρισαν οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ Παναγίας Προυσιωτίσσης Τσακοῦ καί Κινέτ-

τας. Εἰς τόν Μ. Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱ. Ναόν Παναγίας Προυσιωτίσσης (Τσακού) Δήμου Ἀγ. Παρασκευῆς προηξήρχε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου.

Τήν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἐορτῆς ὁ Μακαριώτατος χοροστάτησεν εἰς τήν Θεία Λειτουργίαν τοῦ πανηγυρίζοντος Ἱ. Ναοῦ Κινέττας ἐνῶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας καί Χρυσόστομος εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Τσακού Ἀγ. Παρασκευῆς.

Ὁμοίως πανηγύρισε ὁ Ἱ. Ναός Ἀγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ (Ἀμφιάλης) Κερατσινίου. Συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερωντίου καί τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ χοροστάτησεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος ἐνῶ εἰς τήν θείαν λειτουργίαν τῆς κυριωνύμου ἡμέρας χοροστάτησεν ὁ οἰκείος ἱεράρχης Σεβ. Πειραιῶς.

Τήν 27-8/9-9 ἐορτήν τοῦ Ἀγ. Μεγαλομάρτυρος Φανουρίου ἐόρτασεν ὁ ὁμώνυμος Ἱ. Ναός Ἀγ. Φανουρίου Γλυφάδος. Εἰς τόν Ἑσπερινόν ἐχοροστάτησεν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος συμπαραστατούμενος ὑπό τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου καί Μαραθῶνος κ. Φωτίου, ἐνῶ τήν κυριώνυμον ἡμέραν, εἰς τήν Θεία Λειτουργίαν προέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος.

Οἱ ἱστορικοί Ἱ. Ναοί Λουτουφίου καί Μεσορρόπης πανηγύρισαν ἐπίσης ἱεροπρεπῶς κατά τήν Κυριακή 29-8/11-9 τήν ἐτησίαν ἐορτήν των. Εἰς τόν ἱστορικό Ναόν Λουτουφίου Θηβῶν τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως προέστη ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος συμπα-

ραστατούμενος ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομου ἐνῶ εἰς τήν ἀκριτικὴν Μεσορρόπην προέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος.

Πρωθ. Καλλίνικος Μουρατόγλου (†)

Μέ τήν ἐκπλήρωσιν τοῦ διακαοῦς πόθου τοῦ «ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω» ἐξεμέτρησε τό ζῆν τήν πρῶιαν τῆς Κυριακῆς τῶν Ἀγ. Πατέρων 18/31 Ἰουλίου ὁ πολυσέβαστος ἐφημέριος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Ἀρτεμίου Κορυδαλλοῦ Πρωθ. Καλλίνικος Μουρατόγλου.

Ὁ μακαριστός π. Καλλίνικος καταγόμενος ἀπό Μικρασιατικὴν οἰκογένειαν ἐγεννήθη ἐν Νικαίᾳ Πειραιῶς τό 1926. Ἀνατραφεῖς ἐν παιδείᾳ καί νοθεσίᾳ Κυρίου ὑπό τῶν γονέων του καί ἐλθὼν εἰς ἡλικίαν γάμου ἐνυμφεύθη τήν ἀντάξιαν καί ἤδη προαπελθοῦσαν πρεσβυτέρα του Ἀθανασίαν. Μέ γνώμονα πάντοτε τίς ἀδιάσειστες Ἑλληνορθόδοξες ἀρχές πολιτεύθηκε βίον θεάρεστον διό καί ἡ Ἐκκλησία μέσα ἀπό τόν χορὸ τῶν Ἱεροψαλτῶν εἰς τόν ὁποῖον ἀνήκε, τόν ἐπεστράτευσε διὰ νά τόν ἀναδείξῃ λειτουργόν τοῦ Ὑψίστου.

Τήν 21ην καί 26ην Νοεμβρίου 1968 ἐχειροτονήθη ἀντιστοίχως Διάκονος καί πρεσβύτερος ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκακίου. Κατά τήν τριακονταεπταετῇ διακονίαν του εἰς τό γεῶργιον τοῦ Κυρίου ὑπηρετήσε ἐνόντως καί θεοφιλῶς εἰς τοὺς Ἱ. Ναοὺς Ἀγ. Νικολάου Χαϊδαρίου, Ἀγ. Φιλίππου Καμινίων καί Ἀγ. Ἀρτεμίου Κορυδαλλοῦ.

Οἱ παρακολουθήσαντες τήν ἐπιτέλεσιν τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων παρά τοῦ ἀειμνήστου κατενύσσοντο ἀπό τήν πατρικὴν ἀπλότητα καί τό ἀνεπιτήδευτο τοῦ ὕφους του. Ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ οἱ πάντες ἀνεύρισκον τόν καλόν καί πρόθυμον πνευματικόν πατέρα στήν ἐξυπηρέτησιν καί θεραπείαν ὄλων τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν τους καί τόν συμβοηθόν τους στίς πολυποίκιλες διακυμάνσεις καί τά ἀπροσδόκητα γεγονότα τῆς ζωῆς των. Δυστυχῶς ὅμως ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ φιλόστοργος πατέρας, ὁ ἀκάματος ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου πιστός εἰς τό καθῆκον καί πάσχων ἀπὸ σοβαρὰν καρδιοπάθειαν ὑπέκυψε εἰς τό μοιραῖον ἐν τῇ ψυχοφελεί καί θεαρέστῳ ἐκτελέσει τοῦ ὑπουργήματός του.

Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία ἐψάλη τήν Δευτέρα 19 Ἰουλίου στό κατάμεστο καθολικὸ τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Ἀρτεμίου Κορυδαλλοῦ ὑπό τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Πειραιῶς κ. Γερωντίου καί Ἀττικῆς κ. Χρυσόστομου συμπαραστατούμενων ὑπό τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς καί Σαλαμίνος.

Τοῦ μεταστάντος Πρωθιερέως Καλλινίκου ἡ μνήμη εἴη αἰώνια.

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΟΥΣΙΩΔΗ

✓ Γράφει ή «Καθημερινή» (3.9.05):

Οί πληροφορίες αναφέρουν ότι ή 'Ιερά Κοινότητα καί Φανάρι εγκατέλειψαν τήν πολιτική τής βιαίας αποπομπής, τών 100 περίπου Έσφιγμενιτών από τό «όχυρό» τους, τήν όποία επιχείρησαν νά θέσουν σέ εφαρμογή πρίν από δύο χρόνια. 'Η βίαη αποπομπή είχε τόν κίνδυνο νά γίνει μπουρλότο τό μοναστήρι. Τώρα, επιλέγουν τήν πλήρη απομόνωσή τους.

Σέ αυτό τό πλαίσιο συζητούν τή λύση τής συγκρότησης νέας συνοδείας, ή όποία θά εγκατασταθεί προσωρινά σέ κάποια σκήτη τοῦ 'Αγίου Όρους, θά φέρει τό όνομα τής Μονής, καί θά τήν εκπροσωπεί στήν 'Ιερά Κοινότητα, θά παίρνει τά κονδύλια πού αναλογούν στήν Έσφιγμένον, μέ προοπτική όταν οί συνθηκες τό επιτρέψουν νά εγκατασταθεί στό ιστορικό μοναστήρι (...)

Σέ κάθε περίπτωση μέ τήν απόφασή της ή 'Ιερά Κοινότητα επιτυγχάνει τήν καταστατική ενότητα τής αγιορείτικης κοινωνίας, αλλά στήν πραγματικότητα δέν επιλύει τό πρόβλημα.

Συμφωνοῦμεν ἀπολύτως μέ τήν «Καθημερινή» εἰς τό ότι εἰς τήν πραγματικότητα δέν ἐπίλυται τό πρόβλημα. Μᾶλλον ή τακτική τοῦ Φαναρίου καί τής Κοινότητος δημιουργεῖ καί ἄλλα προβλήματα, τών όποίων τάς προεκτάσεις ἀδυνατοῦν οἱ διώκται τής Μονής νά κατανοήσουν. Περισσότερα αναφέρομεν εἰς τήν σελ. 3 τοῦ παρόντος.

✓ Συμφώνως μέ τηλεγράφημα τοῦ ΑΠΕ, ὑπό ἡμερομηνίαν 26 'Ιουλίου, ἐκ τής Κωνσταντινουπόλεως:

«Εἴμαστε ἀποφασισμένοι, νά ὑπερασπισθοῦμε τά δικαιώματά μας μέ κάθε τρόπο», λέει ἀγανακτισμένος ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, πού προειδοποιεῖ πρὸς κάθε κατεύθυνση ὅτι «μᾶς πνίγει τό δίκαιο».

Ἀπευθυνόμενος στό προεδρεῖο τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης, πού τόν ἐπισκέφθηκε σήμερα στό Φανάρι, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης ἀποκαλύπτει μία ἀπόπειρα τής τουρ-

κικῆς διοικήσεως νά καταχραστεῖ περιουσία τοῦ Πατριαρχείου καί τής Ὁμογένειας καί ζητᾷ τήν βοήθειά τους, γιά νά ἀντιμετωπισθοῦν οἱ αὐθαιρεσίες τής τουρκικῆς διοικήσεως.

Γιά νά λειτουργήσουν φέτος οἱ παιδικές κατασκηνώσεις στό «ἱστορικό Μοναστήρι, τό δικό μας, τής Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος, εἰς τήν νῆσο Πρώτην τών Πριγκιποννήσων, εἰς τό όποῖον ἐδῶ καί ἐξήντα χρόνια, περίπου, κάθε καλοκαίρι φιλοξενοῦνται οἱ κατασκηνώσεις τών παιδιῶν τής Ὁμογένειας», λέει ὁ Πατριάρχης, ή Γενική Διεύθυνση Βακουφιῶν ἀπαίτησε νά ὑπογραφεῖ ἕνα χαρτί μέ τό όποῖο θά ἀναγνωρίζεται ὅτι οἱ κατασκηνώσεις ἀνήκουν στό τουρκικό δημόσιο! «Ἀφεντικό, ἰδιοκτήτης τής Μονής μας ἔγινε ή Γενική Διεύθυνση τών Βακουφιῶν!», λέει μέ ἐκπληξη καί ἀγανάκτηση ὁ Πατριάρχης στούς δικηγόρους τής Θεσσαλονίκης.

«Καί εἰς τό Κτηματολόγιο αὐτό τό Μοναστήρι ἔχει καταγραφεῖ ἐπ' ὀνόματι τής Διευθύνσεως τών Βακουφιῶν, μέ μία λέξη, τοῦ Τουρκικοῦ Δημοσίου». «Ἐνα Μοναστήρι, πού τό ἔκαναν οἱ πατέρες μας, πού λειτούργησε ἐπί αἰῶνες, ὅπως καί τά ἄλλα Μοναστήρια, πού εἶναι στά Πριγκιπόννησα. Κάθε κορυφή τών Πριγκιποννήσων ἔχει κι ἀπό ἕνα Μοναστήρι: Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἢ τής Μεταμορφώσεως. Ἐρχεται καί λέει τό τουρκικό κράτος, αὐτά εἶναι δικά μου. Κι ἂν θέλετε νά τά χρησιμοποιήσετε, κατά τина τρόπον, νά ὑπογράψετε ὅτι ἀναγνωρίζετε τήν κυριότητά μου» (...)

Τό Μοναστήρι τής Μεταμορφώσεως -ὅπως καί εἴκοσι περίπου Μοναστήρια, Κοινότητες καί Ἱδρύματα τής ὁμογένειας - ἔχουν χαρακτηριθεῖ ἀπό τήν Γενική Διεύθυνση Βακουφιῶν ὡς κατειλημμένα (mazbut). «Τί Σημαίνει ἐν τῇ πράξει; Σημαίνει ὅτι τήν διοίκηση καί τήν διαχείριση τής περιουσίας του τήν παίρνει τό κράτος, διά τής Διευθύνσεως τών Βακουφιῶν, ἀπό τά χέρια τοῦ ἰδιοκτήτου, πού εἴμαστε ἐμεῖς, καί κάνει ὅ,τι θέλει: Εἰσπράττει τά ἐνοίκια, τά καταθέτει στήν Τράπεζα τών Βακουφιῶν. Κι ἐμεῖς δέν

Τὰ προκείμενα τῶν ἀναβαθμῶν τῶν ἤχων ὡς γνωστόν, εἶναι ὀκτώ· ἓνα γιὰ κάθε ἦχο. Εὐρίσκονται εἰς τὴν Ὑκτώηχον ἢ Παρακλητικὴν (Μεγάλῃ Ὑκτώηχος) καὶ ψάλλονται τὶς Κυριακὲς εἰς τὸν Ὁρθρον, ἐνωμένα με τοὺς ἀναβαθμοὺς τῶν ἤχων, χωρὶς ἰδιαίτερη ἐκφώνησι τοῦ Λειτουργοῦ. Ψάλλεται δὲ κάθε προκείμενον τρεῖς φορές εἰς τὸ τέλος τῶν ἀναβαθμῶν ὡς ἐξῆς: Μία ἀπὸ δεξιὰ καὶ μία ἀπὸ ἀριστερά. Τὴν τρίτην φορά ὅμως, καὶ πρὶν ὁ δεξιὸς χορὸς ψάλλῃ τὸ προκείμενον, ὑπάρχει κατὰλληλος στίχος ἐκλεγμένος ἀπὸ τὸ Ψαλτήρι, ὁ ὁποῖος ἀπαραίτητα πρέπει νὰ ἐκφωνηθῇ, τὰ λειτουργικὰ βιβλία - γιὰ λόγους ποὺ δὲν εἶναι τοῦ παρόντος - γράφουν μὲν στίχους, ἀλλὰ μισοὺς· δηλαδὴ ἡμιστίχια. Μόνον εἰς τοὺς ἀναβαθμοὺς τοῦ Πρώτου ἤχου γράφεται ἀκέραιος ὁ στίχος σὰν ὑπόδειγμα γιὰ τοὺς ὑπολοίπους ἤχους.

Ἐθεωρήσαμεν καλὸ νὰ παραθέσωμεν ὁλόκληρους τοὺς στίχους τῶν προκειμένων τῶν ἤχων γιὰ ἐξυπηρέτησι τῶν συναδελφών ἱεροψαλτῶν, ἀλλὰ καὶ γιὰ κάθε ἐνδιαφερόμενον.

Ἦχος α'.

Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπτρωμένον δικίμιον τῇ γῇ κεκαθαρισμένον ἐπταπλασίως.

Ἦχος β'.

Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ σοὶ ἔλπισα· σῶσον με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαι με.

Ἦχος γ'.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν· ἡ αἰνεῖσις Αὐτοῦ ἐν Ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Ἦχος δ'.

Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνέγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν.

Ἦχος πλ. τοῦ α'.

Ἐξομολογίσομαι σοὶ Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγίσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἦχος πλ. τοῦ β'.

Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, Ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν Ἰωσήφ.

Ἦχος Βαρύς.

Ἐξομολογίσομαι σοὶ, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν Βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ.

Ἦχος πλ. τοῦ δ'.

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Εἰς τὰς Δεσποτικὰς, Θεομητορικὰς καὶ εἰς Δοξολογουμένους Ἀγίους Ἑορτάς, τὰ προκείμενα καὶ οἱ στίχοι τῶν ἀναγράφονται εἰς τὰ Μηναῖα καὶ τὶς Ἀκολουθίες κάθε Ἑορτῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ὅχι ὁλόκληρα. Καλὸν θὰ εἶναι ὁ ἱεροψάλτης νὰ συμπληρώνῃ (ἀφ' ἑαυτοῦ) τὰ ἐλλείποντα, γιὰ νὰ ἀποδίδεται ἀκέραιο τὸ νόημά των. Ἐπίσης, τὰ προκείμενα καὶ οἱ στίχοι τῶν Ἀποστολικῶν Ἀναγνωσμάτων εἶναι ὅλα μισὰ ἐκτός λίγων ἐξαιρέσεων.

Παράδειγμα: Τὸ προκείμενον καὶ ὁ στίχος εἰς τὸν Ἀπόστολον τῆς τελετῆς τοῦ Ἀγίου Βαπτίσματος εἶναι μισὰ. Ὡς ἐκ τούτου δὲν ἐξάγεται νόημα διότι συνήθως τὸ βάρος τοῦ νοήματος εὐρίσκεται εἰς τὸ δεύτερον ἡμιστίχιο τὸ ὁποῖον ὅμως λείπει. Συμπληρώνομεν ἐμεῖς ὡς ἐξῆς: Γράφεται εἰς τὸν Ἀπόστολον: Προκείμενον ἦχος δ', καὶ σὲ παρένθεσι (ψαλμός κστ' 26). Δηλαδή ὁλόκληρον τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχο, θὰ τὰ βροῦμε στὸν ψαλμόν κστ', τὰ ὁποῖα καὶ παραθέτομεν. Προκείμενον: Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτὴρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Στίχος: Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου ἀπὸ τίνος δειλιάσω; Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο συμπληρώνομεν τὰ ἐλλείποντα.

Μ. Γ. Μίμαρος Ἱεροψάλτης

τοποιήθηκε τή Δευτέρα στό Φανάρι, προκειμένου νά καθοριστοῦν οἱ ἄξονες τῆς ἐπανεναρξης τοῦ θεολογικοῦ διαλόγου μέ τή Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία.

Κατά τή σύσκεψη ἀποφασίστηκε ὁ διάλογος μέ τή Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία νά ἀσχοληθεῖ, μέ εἰδική ἀναφορά, μέ τό πρόβλημα τοῦ πρωτείου στήν Ἐκκλησία. Συμφωνία ὑπῆρξε ἐπίσης ὅπως ἡ συζήτηση γιά τό θέμα τῆς Οὐνίας, πού ἀπασχόλησε ἐπί δέκα καί πλέον χρόνια τό διάλογο, συνεχιστεῖ στά πλαίσια τῆς Ἐκκλησιολογίας.

Ἡ συνάντηση ἐξέλεξε ὁμόφωνα τό Μητροπολίτη Περγάμου Ἰωάννη, μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, ὡς συμπρόεδρο τῆς Ἐπιτροπῆς καί χαιρέτησε τήν πρωτοβουλία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας νά φιλοξενήσει τόν ἐπόμενο χρόνο τίς ἐργασίες τοῦ διαλόγου.

«Ὅλοι οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν συμφώνησαν ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς συνέχισης τοῦ θεολογικοῦ διαλόγου πηγάζει ἀπό τό χρέος ὄλων πρός ὑπακοή στήν ἐντολή τοῦ Κυρίου γιά τήν προώθηση τῆς ἐνότητας τῆς Ἐκκλησίας καί ὅτι οἱ καρποί τοῦ διαλόγου δέν εἶναι πάντοτε ἀμέσως ὁρατοί, δοθέντος ὅτι τά ἀποτελέσματα τῶν προσπαθειῶν μας ἐναπόκεινται εἰς τόν Θεόν» ἀναφέρει ἡ ἀνακοίνωση πού ἐκδόθηκε ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο (...)

Ἡμεῖς τί νά σχολιάσωμεν; «Πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἡχρειώθησαν». Ὑπάρχουν αἱ αὐτοκέφαλοι ἐκκλησίαι τῆς λεγομένης «Παγκοσμίου Ὁρθοδοξίας» (ἢ μάλλον, παγκοσμιοποιημένης Ὁρθοδοξίας) ὁμοφώνως συνεφώνησαν διά προώθησιν τοῦ «διαλόγου», ἥτοι τῶν διαπραγματεύσεων διά τήν ἐπίτευξιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ τῆς Πανθρησκείας. Ὅποια διαστρέβλωσις τῆς ἀληθείας. Ὁ Κύριος βεβαίως θέλει τήν ἐνότητα, ἀλλά ἐν τῇ ἀληθείᾳ, ἥτοι ἐν τῇ Ὁρθοδοξίᾳ. Ὅχι τήν συγχώνευσιν τῆς πλάνης μετά τῆς ἀληθείας.

✠ *Ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ Ἱ.Ν. Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λαμίας ἐλάβομεν τήν ἀκόλουθον εὐχαριστήριον ἐπιστολήν:*

Τό Σάββατον 22-5 (4-6) ἐτελέσθησαν τά ἐγκαίνια τοῦ νεόδμητου Ἱ. Ναοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Λαμίας, ὁδός Δαμάστας 25, μετά πάσης λαμπρότητος καί κατανύξεως.

Ὁ Ἱερός Ναός ἐκτίσθη μέ τό ὑστέρημα ἀδελφῶν Χριστιανῶν Φθιώτιδος, οἱ ὅποιοι ἔμειναν πιστοί εἰς τήν Ἱεράν Σύνοδόν μας καί τήν Ἐκκλησίαν, ἀποφεύγοντες τήν σχισματικήν κατάστασιν τοῦ 1995. Ἀντιμετώπισαν τρομερά οἰκονομικά προβλήματα, ἀλλά δόξα τῷ Θεῷ, ἀνταπεκρίθησαν εἰς τάς ὑποχρεώσεις των, χάρις εἰς τήν συνδρομήν πολλῶν ἀνά τό Πανελλήνιον ἀδελφῶν, Ἱερῶν Μονῶν καί Ἑνοριῶν, τοὺς ὁποίους ἐμεῖς οἱ Λαμιεῖς εὐχαριστοῦμε. Τά ἐγκαίνια ἐτέλεσεν ὁ Τοποτηρητής Φθιώτιδος, Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος, συνεπικουρούμενος ὑπό τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Θεσσαλονίκης κ. Μάξιμον, ὁ ὁποῖος ἐξεφώνησεν συγκινητικώτατον λόγον, Ἀχαΐας κ. Καλλίνικον καί Πειραιῶς κ. Γερόντιον. Συμπαρέστη δέ πλειάδα ἱερέων, ἥτοι: οἱ Ἀρχιμανδρίται π. Γρηγόριος Ταυλάριος, π. Τιμόθεος Βλάχος, π. Χριστόδουλος Καραϊσκος, οἱ ἱερεῖς π. Χαράλαμπος Χαμοστακίδης, π. Γρηγόριος Πρινιάς, π. Ἐλευθέριος Καρασαββίδης, π. Δημήτριος Μίγδος, ὁ ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ναοῦ π. Ἰωάννης Φλέγκας καί ὁ Ἱεροδιάκονος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀχαΐας π. Γελάσιος Μπετόντος. Οἱ καλλιφῶνοι μουσικοὶ Ἱεροψάλτες Γεώργ. Παπανικολάου, Βασ. Μαριναΐας, Ζήσης Τσιότρας, Παναγ. Ἡλιοπούλος ἐπέδωσαν ἱεροπρεπῶς τοὺς ὕμνους, ἐνῶ τό παρόν ἔδωκε πλῆθος πιστῶν ἐξ Ἀθηνῶν, Χαλκίδος, Θεσ/νίκης, Βόλου κ.λπ. Τήν τελετήν τῶν ἐγκαίνιων ἐτίμησε καί ὁ βουλευτής Φθιώτιδος Νικ. Σταυρογιάννης.

Μετά τό πέρας τῆς τελετῆς προσεφέρθησαν κεράσματα καί εἰς τήν συνέχεια παρετέθη τράπεζα ἀγάπης εἰς πλεόν τῶν 130 προσκυνητῶν.

Τό Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἀλλά καί ὅλοι οἱ ἀδελφοί τοῦ παραρτήματος εὐχαριστοῦν θερμότατα τοὺς Ἀρχιερεῖς, τοὺς ἱερεῖς καί ἱεροψάλτας καθὼς καί ὅλους τοὺς πιστοὺς πού συνήργησαν εἰς τήν ἐπιτυχίαν τῶν ἐγκαίνιων καί εὐχόνται τήν ἐκπλήρωσιν τῶν πρός σωτηρίαν αἰτημάτων τους καί τήν εὐλογία τοῦ Ἀγίου Ἱεράρχου καί Οἰκουμενικοῦ Διδασκάλου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Προσφορές διά τήν ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων τοῦ Ἱ. Ναοῦ εἰς τόν λογαριασμόν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς 48037958.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

‘Ι.Μ. ‘Αγ. Μαρίνης Κερατέας, 17-7-2005.

‘Ι.Ν. ‘Αγ. Παρασκευής ‘Αθηνών, 26-7-2005.

‘Ι.Μ. ‘Οσ. Ειρήνης Χρυσοβαλάντου, 28-7-2005.

‘Ι.Ν. ‘Αγ. Φανουρίου Γλυφάδος, 26-8-2005.

‘Ι.Ν. ‘Αγ. Φανουρίου Σαλαμίνος, 26-8-2005.

‘Ι.Ν. Τιμ. Προδρόμου Λουτουνφίου, 28-8-2005.